

Ikt. sz.: NJB-42/9-6/2025.

NJB-2/2025. sz. ülés
(NJB-38/2022-2026. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Népjóléti Bizottságának**
2025. április 15-én, kedden, 11 óra 03 perckor
az Országház Hazai Samu báró termében (földszint 66.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása. Döntés a napirend kiegészítéséről, a napirend elfogadása</i>	7
<i>Tájékoztató az idősellátás helyzetéről</i>	7
<i>Elnöki bevezető</i>	7
<i>Fülöp Attila tájékoztatója</i>	8
<i>Hozzászólás</i>	11
<i>Fülöp Attila reagálása</i>	13
<i>Orvostudományi kutatással összefüggő törvények módosításáról szóló T/11415. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)</i>	15
<i>Határozathozatalok</i>	16
<i>A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény módosításáról szóló T/11417. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)</i>	16
<i>A támogatott lakhatás megvalósításának érdekében szükséges hatékony intézkedésekről szóló H/11341. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	17
<i>Barkóczi Balázs szóbeli kiegészítése</i>	17
<i>Hozzászólások</i>	19
<i>Barkóczi Balázs reagálása</i>	21
<i>Határozathozatal</i>	22
<i>A fogyatékkal élők utazási költségtérítésének emelése érdekében szükséges kormányzati intézkedésekről szóló H/11390. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	23
<i>Varga Ferenc szóbeli kiegészítése</i>	23
<i>Hozzászólások</i>	24
<i>Varga Ferenc reagálása</i>	25
<i>Határozathozatal</i>	26
<i>A kábítószer-kereskedelem elleni hatékonyabb fellépés érdekében szükséges kormányzati intézkedésekről szóló H/11497. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	26
<i>Varga Ferenc szóbeli kiegészítése</i>	27
<i>Hozzászólások</i>	27
<i>Varga Ferenc reagálása</i>	32
<i>Határozathozatal</i>	33

A várandós nők szabad orvosválasztásához való jogának biztosításáról szóló H/11090. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)	33
Szabó Sándor szóbeli kiegészítése	33
Hozzászólások	34
Szabó Sándor reagálása	38
Határozathozatal	38
A babaváró hitellel kapcsolatos vis maior esetek kezeléséről szóló H/10741. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)	38
Z. Kárpát Dániel szóbeli kiegészítése	38
Hozzászólás	39
Z. Kárpát Dániel reagálása	40
Határozathozatal	40
A hosszú házasságért járó elismerés bevezetéséről szóló H/10345. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)	41
Dúró Dóra szóbeli kiegészítése	41
Hozzászólás	42
Dúró Dóra reagálása	43
Határozathozatal	43
A várandósságukat krízishelyzetként megélő nők támogatásáról szóló H/11308. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)	43
Dúró Dóra szóbeli kiegészítése	43
Hozzászólás	44
Dúró Dóra reagálása	45
Határozathozatal	45
Javaslat Drogellenes Albizottság létrehozására	45
Hollik István szóbeli kiegészítése	45
Határozathozatal	47
Egyebek	47
Az ülés berekesztése	48

Napirendi javaslat

1. Tájékoztató az idősellátás helyzetéről
Előadó:
 Fülöp Attila államtitkár
 dr. Zsilinszky László helyettes államtitkár
2. Orvostudományi kutatással összefüggő törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/11415. szám)
 (Kormány - kultúráért és innovációért felelős miniszter)
 (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
 (Kijelölt bizottság)
3. A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/11417. szám)
 (Kormány - kultúráért és innovációért felelős miniszter)
 (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
 (Kijelölt bizottság)
4. A támogatott lakhatás megvalósítása érdekében szükséges hatékony intézkedésekről szóló határozati javaslat (H/11341. szám)
 (Barkóczi Balázs, Arató Gergely, Dr. Komáromi Zoltán, Földi Judit, Gy. Németh Erzsébet (DK), Varga Ferenc (független), Varga Zoltán (DK) képviselők)
 (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
5. A fogyatékossgal élők utazási költségtérítésének emelése érdekében szükséges kormányzati intézkedésekről szóló határozati javaslat (H/11390. szám)
 (Varga Ferenc (független), Arató Gergely, Barkóczi Balázs, Dr. Komáromi Zoltán, Földi Judit, Gy. Németh Erzsébet, Varga Zoltán (DK) képviselők)
 (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
6. A kábítószer-fogyasztás és -kereskedelem elleni hatékonyabb fellépés érdekében szükséges kormányzati intézkedésekről szóló határozati javaslat
 (H/11497. szám)
 (Arató Gergely, Barkóczi Balázs, Dr. Komáromi Zoltán, Földi Judit, Gy. Németh Erzsébet, Sebián-Petrovszki László (DK), Varga Ferenc (független), Varga Zoltán (DK) képviselők)
 (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
7. A várandós nők szabad orvosválasztásához való jogának biztosításáról szóló határozati javaslat (H/11090. szám)
 (Szabó Sándor (MSZP) képviselő)
 (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
8. A babaváró hitellel kapcsolatos vis maior esetek kezeléséről szóló határozati javaslat (H/10741. szám)
 (Z. Kárpát Dániel (Jobbik) képviselő)
 (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
9. A hosszú házasságért járó elismerés bevezetéséről szóló határozati javaslat (H/10345. szám)
 (Dúró Dóra (Mi Hazánk) képviselő)
 (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

10. A várandósságukat krízishelyzetként megélő nők támogatásáról szóló határozati javaslat (H/11308. szám)
(Dúró Dóra (Mi Hazánk) képviselő)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
11. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Varga Zoltán (DK), a bizottság elnöke

Dr. Pesti Imre (Fidesz), a bizottság alelnöke

Dr. Mészáros Lajos (Fidesz), a bizottság alelnöke

Dr. Komáromi Zoltán (DK), a bizottság alelnöke

Bartos Mónika (Fidesz)

Hornung Ágnes (Fidesz)

Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz)

Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz)

Hollik István (KDNP)

Varga Ferenc (független)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Kovács József (Fidesz) dr. Mészáros Lajosnak (Fidesz)

Kovács Sándor (Fidesz) Hornung Ágnesnek (Fidesz)

Horváth László (Fidesz) dr. Pesti Imrénnek (Fidesz)

Dr. Pesti Imre (Fidesz) távozása után dr. Selmeczi Gabriellának (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Buksza Zsolt bizottsági főmunkatárs

Meghívottak

Hozzászólók

Fülöp Attila államtitkár (Belügyminisztérium)

Dr. Varga-Bajusz Veronika államtitkár (Kulturális és Innovációs Minisztérium)

Dr. Koncz Zsófia államtitkár (Kulturális és Innovációs Minisztérium)

Barkóczi Balázs (DK) országgyűlési képviselő

Szabó Sándor (MSZP) országgyűlési képviselő

Z. Kárpát Dániel (Jobbik) országgyűlési képviselő

Dúró Dóra (Mi Hazánk) országgyűlési képviselő

Megjelentek

Dr. Zsilinszky László helyettes államtitkár (Belügyminisztérium)

Dr. Ujsághy György közigazgatási államtitkár (Kulturális és Innovációs Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 11 óra 03 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása. Döntés a napirend kiegészítéséről, a napirend elfogadása

VARGA ZOLTÁN (DK), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok! Tisztelt Bizottság! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Meghívottak! Tisztelt Megjelent Vendégeink! Nagy tisztelettel köszöntök mindenkit. Az ülést megnyitom, hiszen 11 óra már elmúlt pár perccel. Arra kérem képviselőtársaimat, foglalják el a helyüket.

Megállapítom, hogy a bizottság - szemmel láthatóan - határozatképes. Ismertetném a helyettesítéseket: dr. Kovács József alelnök urat dr. Mészáros Lajos alelnök úr, Kovács Sándor alelnök urat Hornung Ágnes képviselő asszony, illetve Horváth László képviselő urat dr. Pesti Imre képviselő úr fogja helyettesíteni.

Mielőtt az ülés napirendjére rátérnénk, ismertetném, hogy dr. Kovács József alelnök úr a mai napon a napirendi javaslat módosítására vonatkozó indítványt terjesztett elő. Eszerint a napirendi javaslat kiegészül vagy kiegészülhet egy újabb, 11. napirendi ponttal, melynek címe: „Javaslat Drogellenes Albizottság létrehozására”. A javaslatot természetesen a bizottság tagjai számára elektronikus módon megküldtem. Nyilvánvaló módon ez egy támogatásra érdemes javaslat, én magam is támogatni fogom, de az alelnök úr javaslatát természetesen szavazásra bocsátom. Ki az, aki a napirendi javaslat módosítására tett indítványt támogatja? Kérem, ezt kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Én úgy gondolom, hogy egyhangú, de azért tegyünk egy ellenpróbát. Ki az, aki nem támogatta? *(Senki sem jelentkezik.)* Ki az, aki tartózkodott, *(Senki sem jelentkezik.)* Ilyen nem volt.

Megállapítom, hogy a bizottság az előttünk fekvő indítványt egyhangúlag támogatta.

Most pedig a napirendi javaslat egészéről fogunk szavazni, amely természetesen tartalmazza már az imént meghozott bizottsági döntést is. Kérdezem tehát, ki az, aki a napirendi javaslat egészének elfogadását támogatja. Kérem, kézfelemeléssel ezt jelezze! *(Szavazás.)* Ki az, aki nem támogatta? *(Senki sem jelentkezik.)* Ki az, aki tartózkodott? *(Senki sem jelentkezik.)*

Megállapítom, hogy a bizottság a napirendi javaslatot egyhangúlag elfogadta. Tehát ezt fogjuk így, ebben a formában tárgyalni.

Tájékoztató az idősellátás helyzetéről

Elnöki bevezető

A napirendi pontok megtárgyalása következik: tájékoztató az idősellátás helyzetéről. Mielőtt belekezdenénk a meghallgatásba, a kormány képviselőjében köszöntöm Fülöp Attila államtitkár urat és dr. Zsilinszky László helyettes államtitkár urat.

Mielőtt megadnám a szót, elmondanám azt a gondolatmenetet, miért is gondoltam fontosnak, hogy beszéljünk erről a kérdésről. Elsősorban, tudjuk azt, hogy több mint 16 éve ilyen mértékben az időügyi stratégia se asztalra, se módosításra nem került, tehát úgy gondolom, hogy fontos róla beszélni.

Mindazok mellett szerintem nyilvánvaló mindenki számára, hogy a társadalom elöregedése és az a körülmény, hogy a családok a mindennapi élet és a működés fenntartása érdekében már kevésbé tudják ellátni idős szerettüket, kevésbé tudnak gondoskodni hozzátartozóikról, egy nagyon-nagyon fontos kérdés.

De hát, tudjuk azt is, én magam debreceni képviselőként is látom, Debrecenben az elmúlt évben volt egy olyan felülvizsgálat, egy átvilágítás, ahol a város szociális helyzetét vizsgálták meg szakértő módon, és kiderült belőle, hogy a legsúlyosabb problémák az idősellátás területén mutatkoznak. És Debrecen egy megyei jogú nagyváros. De említhetném az Állami Számvevőszék, az ÁSZ vizsgálatát is, amely egészen friss, hiszen 2024 márciusában, alig egy éve tette közzé az Állami Számvevőszék a vizsgálat eredményét, amelyből egyértelműen kiderül, hogy ugyan a Belügyminisztérium ismeri és azonosította is az ellátórendszer hiányosságait, azonban általuk a forráshiányra hivatkozva nem tud és az alulfinanszírozottság miatt nem is akar ebben a kérdésben lépni.

És tudjuk azt nagyon jól, hogy az intézményi várólisták ebben az esetben most már csillagászati méreteket öltenek, és hát, nyilván nagyon sok mindenki számára anyagi források miatt ezek elérhetetlenné is válnak, így aztán egyre nagyobb számban jelennek meg többek között az illegális idősellátási otthonok vagy rendszerek. Tehát nagyon súlyos az a krízis, ami itt van körülöttünk az idősekkel kapcsolatban, annak ellenére, hogy tudjuk nagyon jól, hogy szinte minden családot érint vagy érinthet ez a probléma.

Egy másik nagyon fontos kérdés, amiről szerintem beszélnünk kell, és bízom benne, hogy előterjesztőink, előadókink fognak erről beszélni, államtitkár urak, az pedig az időskori ellátásnak az egyik legsúlyosabb része, hogy a korcsoport egészségügyi és mentális állapota bizony egyre romlik. És erre is van egy nagyon szemléletes felmérés: a Magyar Máltai Szeretetszolgálat idén februárban tartott egy szakmai konferenciát, ahol elhangzott, hogy az idősek megközelítőleg 50 százalékát érinti a demencia.

Tehát a helyzet nem egyszerű, a helyzet, mondhatnám azt is, hogy tragikus. Nagyon bízom benne, hogy a kormányzat részéről olyan megnyugtató válaszokat fogunk kapni, amelyek biztosítják számunkra azt, hogy az elkövetkezendő időszakban nyugodtak lehetünk afelől, hogy a szeretteink, az egyre idősebb hozzátartozóink jó kezekbe kerülnek vagy kerülhetnek.

És akkor megadom a szót a kormány képviselőjében Fülöp Attila államtitkár úrnak és dr. Zsilinszky László helyettes államtitkár úrnak. Államtitkár úr, önöké a szó, parancsoljon!

Fülöp Attila tájékoztatója

FÜLÖP ATTILA államtitkár (Belügyminisztérium): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Köszönöm a lehetőséget, hogy minderről be lehet számolni.

A bevezető után szeretnék egy rövid, de tárgyilagos tájékoztatást adni arról, hogy állunk az idősellátás helyzetével kapcsolatban. És természetesen, miután engem hívott elnök úr, nyilvánvalóan a hozzám tartozó portfólió keretéből szeretném mindezt megvilágítani.

Alapvetően, ami szerintem a legfontosabb, az az a kiindulási pont, hogy alapvetően az idősellátás megszervezésében, végrehajtásában a leglényegesebb, hogy a saját, megszokott környezetükben szeretnénk segíteni az arra rászorulókat, mert bármilyen felmérést, bármilyen kutatást vesz elő bárki ebben az országban, alapvetően időskorában mindenki azon a helyen szeretne lenni, azon a helyen szeretne élni, ahol addig is élt. Ezért, ahogy az egészségügyben is alapellátás és szakellátás működik, a szociális rendszer is úgy van megszervezve, hogy van alapszolgáltatás és szakosított ellátás. Az alapszolgáltatás kimondottan arról szól, hogy senkit ne mozgassunk ki a saját helyéről, lakásáról, hanem lehetőség szerint ott adjunk pluszsegítséget,

plusztámogatást, és maradjon ott, a szolgáltatásokban és a szakosított ellátásban is az elmúlt években számos fejlesztést és segítséget hajtottunk végre.

Az alapszolgáltatásban hat ilyen típusú szolgáltatást lehet azonosítani, ma Magyarországon több mint 350 ezer ember részesül valamilyen szolgáltatásban nap mint nap. Ezeknek a szolgáltatásoknak nagyon a részleteibe nem szeretnék első körben belemenni - de ha a bizottság óhajtja, akkor természetesen igen -, csak kiemelem a legfontosabbakat. Az egyik ilyen szolgáltatás a falugondnoki, tanyagondnoki szolgáltatás. Ennek nagy részét azok az idős honpolgáraink kapják meg, akiknek az élethelyzetük olyan, hogy egy falu, tanya elhagyatott részén élve kell az a segítség, ami a mindennapi életükhöz nélkülözhetetlen. 2020-ban felemeltük 600-ról 800 főre azt a településlétszámot, ami alatt igénybe lehet venni ezt a szolgáltatást, ezt '22-ben pedig felemeltük ezer főre. Tehát bővítettük azoknak a településeknek a számát, amelyek elérhetik ezt az államilag finanszírozott szolgáltatást.

Jó hír, hogy a múlt héten Gulyás miniszter úr a Kormányinfón be is jelentette, hogy a kormány legújabb döntése, hogy 1500 főre fog felmenni az a településhatár, ameddig igénybe lehet venni ezt a szolgáltatást, ahol állami normatívával el lehet látni tanya- és falugondnoki szolgáltatásokat, valamint azt is, hogy növekedni fog ennek az állami támogatása. Ennek a részletei természetesen kidolgozásra kerülnek.

Ezzel párhuzamosan a falugondnoki szolgálatok száma, tehát a szolgálatok száma az elmúlt években 53,5 százalékkal növekedett, a tanyagondnoki szolgálatok száma pedig 34 százalékkal növekedett.

Szerintem kiemelten fontos a házi segítségnyújtás intézményrendszere. A házi segítségnyújtásban összességében több mint 130 ezren részesülnek. Ennek két rétege van: vagy szociális segítség, vagy személyi gondozás, amikor a jellemzően idős emberek részére olyan háznál, otthonban nyújtott segítséget nyújtunk, amelyben önkormányzati szervezésben önkormányzati, civil, egyházi fenntartók házhoz mennek, segítenek a mindennapi életben, segítenek a bevásárlásban, a gyógyszerezésben, megveszik, amit kell, vagy esetleg otthon segítenek rendben tartani a házat. Ennek a szolgáltatásnak az elmúlt években történt komoly normatívaemelés és a benne lévők számának az emelkedése. Ennek egy speciális része a jelzőrendszeres házi segítségnyújtás, amikor mindehhez jelzőrendszer is párosul, pont azért, hogy ha 0-24 órában valami probléma van, akkor azonnal elérhető legyen az, aki a házhoz megy.

Itt szeretném kiegészíteni azzal a jóléti szolgáltatással, amit mi vezettünk be, korábban nem volt, ez a gondosóra intézménye. Szerintem ez egy olyan, Európában is egyedülálló szolgáltatás, ami pontosan azt a biztonságot tudja házhoz vinni, amire idős honfitársaink alapvetően vágnak minden kutatás szerint. A gondosóra rendszerét több mint 750 ezren már igényelték és használják, több mint félmillió jelzés érkezett ezen a rendszeren keresztül, amiből közel 40 ezer olyan volt, ami konkrét életveszély vagy közvetlen életveszély elhárításához is kötődött. Tehát azt gondolom, hogy ez egy olyan rendszer, ami a jelzést 0-24 órában, ingyenesen, országosan hozzáférhetően mindenki számára lehetővé teszi.

Természetesen az szükséges, és azt gondolom, hogy ez egy komoly feladat a jövőben, hogy összekössük a jelzőrendszert és a jelzőrendszer mögötti segítségnyújtást, tehát hogy ne csak jelzés legyen, hanem ha van egy jelzés, akkor legyen, aki ki is megy, aki segítséget is tud nyújtani. Ezt lemodelleztük 24 intézmény esetében - ezeknek a többsége állami intézmény volt -, hogy a gondosórát mint eszközt és a mögöttes segítségnyújtást hogyan lehet összekötni, tehát a házi segítségnyújtást és a gondosóra eszközét. Arról tudok beszámolni a bizottságnak, hogy ez alapvetően működik, és ezt szeretnénk minél több önkormányzat esetében, ahol jelzőrendszer helyett a gondosórát használva arra tudják fordítani az energiájukat és a forrásukat, hogy a közvetlen emberi

segítségnyújtást, a házi segítségnyújtást valóban minden idős ember számára meg tudják adni. Ez a jövő szempontjából szerintünk egy óriási feladat és egy óriási lehetőség. Még egyszer szeretném jelezni, ma már több mint 750 ezer, 65 évnél idősebb honfitársunk rendelkezik ilyen készülékkel.

Az alapszolgáltatásoknál természetesen még lehet beszélni a szociális étkezésről és a nappali idősellátásról, ami szintén fennáll és növekvő normatívával az elmúlt időben. De azt is látjuk, hogy további erőfeszítés kell a nappali ellátásnál, a nappali idősellátásnál további férőhelybővítésre van még szükség. Ezek voltak az alapellátások.

Ami kisebb számosságot jelent, de nyilván hasonlóan fontos, az a szakosított ellátás, talán ezzel szokták a legtöbben az idősellátást azonosítani, ez az idősotthonok világa. Az idősotthonok, tartós bentlakást biztosító otthonok tekintetében több mint 62 ezer olyan honfitársunk van, aki ilyen intézményben él. Ez az elmúlt időszakban növekedett, 52 900 férőhelyünk volt idősotthonban tíz évvel ezelőtt, most van közel 60 ezer, és ha ehhez még hozzáadjuk az időskorúak gondozóházát, akkor így jön ki ez a 62 ezres létszám.

Az idősotthonok tekintetében természetesen alapvető cél az, hogy aki ezt a bentlakási formát választja, ott a bentlakó család közreműködését is bevonjuk. Az Alaptörvény és a szociális törvény ki is mondja ezzel kapcsolatban a szülőtartási kötelezettséget. Ezt az elmúlt években az előbb említett ÁSZ-vizsgálat, amihez azért annyit hozzátennék, hogy ez az ÁSZ-vizsgálat nem a szektort vizsgálta, az ÁSZ-vizsgálat nem az egész rendszert vizsgálta, a 2024-es ÁSZ-vizsgálat az országban kilenc darab intézményt vizsgált, és a kilenc darab intézményről vont le tanulságokat. Csak azért tartom fontosnak, mert összességében több mint 900 intézmény biztosít időskorú-ellátást, ehhez képest az ÁSZ 1 százalékát vizsgálta ebben a jelentésben.

Kimondott állami cél volt az elmúlt időszakban, hogy az idősotthonok és egyébként a szociális és gyermekvédelmi világba is lehetőség szerint minél több fenntartót vonjunk be. Tehát vonjunk be azokat a leginkább történelmi egyházakat, amelyek egyébként évszázadokon keresztül végezték ezt a munkát, csak a 90-es évek elején mint fenntartók mind a vagyontól, mint a feladattól megfosztásra kerültek. Azt gondolom, hogy a magyar társadalom elfogadottsága kifejezetten magas ebben az irányban. Ezért az elmúlt években azoknak az egyházaknak, amelyek vállalták ezt a missziót és ezt a feladatot, az ilyen feladatvállalását az állami fenntartó, a Szociális és Gyermekvédelmi Főigazgatóság feladatellátási szerződésen keresztül segítette. Ezt szerintem fontos hangsúlyozni, hogy egy olyan jogszabály sincs és egyetlen olyan lépés sem történt Magyarországon az elmúlt években, ami az állam feladatvállalási kötelezettségét megszüntette volna. Az államnak van kötelezettsége, de feladatellátási szerződéssel az intézmény működtetését, pontosan azért, hogy az ott az idősotthonokhoz tartozó lelkigondozást is még nagyobb mértékben kihasználjuk, ezért számos esetben egyházi fenntartóknak adta át az elmúlt években.

Amit még hangsúlyosnak tartanék, ez a két évvel ezelőtt elindított szakápolási központok kialakításának folyamata, mert hogy van egy olyan része az idősotthonoknak ma már, ami nyilván a leginkább átmenet az egészségügyi és a szociális ellátások között, de amiben nem a medikális tevékenység a mérvadó, hanem sokkal inkább a gondozási, ápolási tevékenység. Ezért bár jogszabályi lehetősége volt korábban is, de költségvetési támogatása és ezért életszerűbb kialakítása most vált lehetővé a szakápolási központoknak. Több mint ötszáz férőhely van már, amit az elmúlt két évben a szociális terület ápolási, gondozási céllal vett át egészségügyi intézményektől, egyébként a nemzetközi trendnek teljes mértékben megfelelően, merthogy a nemzetközi gyakorlat is ebben ez. Ezt a továbbiakban szeretnénk bővíteni a jövőre vonatkozóan.

A finanszírozással kapcsolatban - mert nyilván az mindig fontos része annak, hogy egy rendszerrel mi történt az elmúlt években - arról szeretnék beszámolni és arról tudok beszámolni, hogy 2010 óta valamennyi szolgáltatás tekintetében, ami idősek ellátását jelenti, bővült, nőtt a támogatás mértéke, összességében közel ötszörösére. Tehát 2025-ben a tervezettek szerint több mint 315 milliárd forint jut az előbb elmondott szociális szolgáltatásokra. Ez 2010-ben 64 milliárd forint volt, tehát közel ötszörösére nőtt. Az ötszörös növekmény azt jelenti, hogy az inflációt nyilván jóval meghaladó mértékben. Ezzel együtt természetesen, mint ahogy mindig igaz a szociális területre, szerintem most is és mindenkor el lehet mondani, hogy azt gondolom, nincs az a pénz, ami elég lenne a területre, mert itt mindig olyan élethelyzetekkel találkozunk, ahol a legjobb megoldást szeretné mindenki, de nyilván van egy pénzügyi realitás meg költségvetési realitás. Azt gondolom, hogy az elmúlt években az átlagot jóval meghaladó mértékben növekvő költségvetési támogatás azt mutatja, hogy foglalkoztunk ezzel a területtel, és kifejezetten olyan megoldásokkal próbálkoztunk, mint mondjuk, a Gondosóra vagy a szakápolási központok kialakítása, ami eddig nem volt a rendszerben, szerintünk új elem a rendszerben, és olyan elemeknek bizonyultak, amiket hosszú távon érdemes fenntartani, mert valóban az idősek érdekét szolgálja. Köszönöm szépen.

Hozzászólás

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A vitát megnyitom. Kérdezem, ki kíván hozzászólni a bizottság tagjai közül. *(Nem érkezik jelzés.)* Hozzászólási igényt egyelőre nem látok. Én viszont szeretnék hozzászólni, ezért a hozzászólásom idejére átadnám az elnöklést dr. Pesti Imre alelnök úrnak. Parancsoljon!

(Az ülés vezetését dr. Pesti Imre, a bizottság alelnöke veszi át.)

DR. PESTI IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszönöm szépen. Az elnöklést átvettem. Megadom a szót Varga Zoltán elnök úrnak.

VARGA ZOLTÁN (DK), a bizottság elnöke: Köszönöm szépen. Államtitkár Úr! Helyettes Államtitkár Úr! Örömmel vettem a jelenlétüket, nagyon fontos témáról beszélünk, hiszen szinte minden családot érint, amiről itt szó van.

Értem én, hogy ön úgy gondolja, hogy sok változás történt, de hát, változik a világ is. Nyilvánvaló módon például a Gondosóra rendszere egy kitűnő kezdeményezés, én magam is támogatom, azonban egy nagyon érdekes kérdés az, nekem is van olyan hozzátartozóm, aki ezt használja, és hát, megdöbbenéssel vegyes csodálkozással közölte egyszer velem, hogy ő arról csak politikai fizetett hirdetéseket szokott kapni. A kérdésem az az, hogy ez mennyiben rendszerszintű, és tudják-e azt egyáltalán garantálni, hogy ezek meg fognak szűnni, hiszen látjuk azt, hogy közeledik a kampány, és mindenki lassan kampányüzemmódba kapcsol. Én úgy hiszem, hogy az időseknek erre sem szükségük, sem akaratuk nincsen, hogy valójában egy rejtett propagandaeszköz legyen az ő csuklójukon vagy az ő háztartásukban.

Az teljesen egyértelmű és nyilvánvaló, hogy az idősek gondoskodásra szorulnak. Azt is tudjuk, hogy egyre inkább öregszik a társadalmunk, és nyilván Magyarország és a magyar társadalom sem kivétel ez alól. Tehát én úgy hiszem, hogy kevés azt felmutatni, hogy az inflációnál nagyobb mértékben nőtt a támogatás mértéke, hiszen ez kevés lesz. És ezt mindenki látja, én magam is látom, akár Hajdú-Bihar tekintetében is, hogy irdatlan mértékű és hosszúságú várólisták léteznek olyanokkal, akik szeretnének bekerülni olyan intézményekbe, olyan ellátóközpontokba, ahol megkapják

a kellő gondoskodást, és egyszerűen nem tudnak ide bekerülni. És én azt hiszem, hogy az állam felelőssége ebben a dologban elvitathatatlan. Persze, lehet azt mondani, hogy az egyházak átveszik ennek a szerepét, de azt is tudjuk, hogy az egyház egy teljesen más szemüvegen keresztül vizsgálja ezt a kérdést. Az állam felelőssége viszont ebben a tekintetben lényegesen túlmutat ezen. És azt hiszem, nem lehet azt mondani, hogy létezik erre egy törvény, ahol a szülőtartásra kötelezik a gyermekeket és a családokat, hiszen én azt hiszem, és én ezt a bevezetőmben próbáltam is elmondani, hogy minden család megpróbál mindent megtenni azért, hogy a szerette a legjobb kézben legyen, de egyszerűen a mai világban képtelenség elvárni azt egy családtól, hogy valaki azért jöjjön ki a munkából, és esetleg 0-24 órában ápolja a szeretettét, mert nincsen más lehetőség, hiszen tudjuk nagyon jól, hogy jelen körülmények között ez sokszor a családok gazdasági ellehetetlenítését is jelenti.

És szeretnék tisztázni egy kérdést. Én a bevezetőmben is hivatkoztam az ÁSZ-jelentésre, de az ÁSZ jelentése és én is egyértelműen fogalmaztam ebben a kérdésben, hiszen az ÁSZ az állami fenntartókat vizsgálta. Tehát az az 1 százalék, amit ön mond, erről volt szó, de ez az állam sara. Tehát az ÁSZ ott állapította meg ezt a hiányosságot, hogy egyszerűen nem fordítanak rá kellő figyelmet. És nyilván a kellő figyelem a finanszírozás és a forráshiány miatt következik be. Tehát én azt hiszem, hogy ebben a tekintetben mindenféleképpen van hiátus az állam részéről. És sajnos ott tartunk, hogy nagyon sokan azért nem tudnak bekerülni olyan intézményrendszerbe, olyan időotthonokba, mert nemcsak hogy nem tudják finanszírozni, persze nem tudják finanszírozni, mert nagyon sok család egyszerűen erre képtelen, hanem azért, mert olyan hosszúságúak ezek a várólisták, hogy lehetetlenség oda bekerülni. Debrecenben több száz ember vár arra, hogy egyáltalán bárhova bekerüljön, és itt az egyházi intézményeket is értem ez alatt. Tehát azt hiszem, hogy az államnak komolyan kellene vennie a feladatát abban a tekintetben is, hogy el kellene kezdeni ennek az intézményrendszernek a fejlesztését, az építését, mert meg kellene jelennie azoknak az időotthonoknak, amelyek nem jelennek meg.

Nagyon fontos kérdés, amiről beszéltünk, és csak érintőlegesen beszélt róla államtitkár úr, a nappali intézményeknek a rendszere. Tudjuk azt nagyon jól, hogy az időskori elmagányosodás a vezető haláloknak tekinthető vagy legalábbis afelé mutató vektornak tekinthető, hiszen nagyon sok idős ember elveszítette a szeretettét, teljesen begubózik, egyedül van, nincsen kihez forduljon, depresszióba esik, és nyilván ez különböző fizikális betegségeket is maga után von. Debrecenben az elmúlt időszakban öt olyan nappali intézményt zártak be, egyszerűen azért, mert nem volt rá pénz, ahol bizony idős emberek töltötték a mindennapjaikat. És ez egy nagyon fontos dolog, hogy tudjanak valakihez szólni, tudjanak egy tál meleg ételt kapni, egyáltalán tudják azokat a szociális kapcsolatokat fenntartani és építeni, ami a túlélésükhöz, az életvégi jólétükhöz szerintem elengedhetetlenül szükséges. Én sok helyen jártam Európában, többek között Hollandiában is, azt láttam, hogy szinte minden lakónegyed, lakótelep közepén, szélén létezik egy olyan nappali foglalkoztató és mellette egy olyan időotthon is, ahol az idősek megkapják azt a szükséges állami gondoskodást és szolgáltatást, ami bizony Magyarország tekintetében sok esetben hiányzik. Tehát én szeretném azt tudni, hogy a jövőben hogyan kívánják ezt a helyzetet megoldani, orvosolni, mennyi pluszforrást próbálnak erre biztosítani, egyáltalán akarnak-e erre biztosítani bármit is; hogy kívánják átalakítani az idősellátás rendszerét; hogy kívánják az időotthonok sorsát megnyugtató módon kezelni, hiszen erről sok mindent nem hallottunk. Várom választ. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Az elnöklést visszaadom Varga Zoltán elnök úrnak.

(Az ülés vezetését Varga Zoltán, a bizottság elnöke veszi át.)

VARGA ZOLTÁN (DK), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Kérdezem, van-e több hozzászólási igény. *(Nem érkezik jelzés.)* Szomorúan tapasztalom, hogy nincs. Pedig olyan kérdésről beszélünk vagy beszélhetnénk, ami, úgy gondolom, hogy az egyik legfontosabb ma Magyarország tekintetében és a magyar társadalom tekintetében. De tudomásul veszem a bizottság passzivitását. Megadom a szót államtitkár úrnak, várom válaszát.

Fülöp Attila reakciója

FÜLÖP ATTILA államtitkár (Belügyminisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Három kérdést írtam fel, erre szeretnék válaszolni természetesen. A Gondosórával kapcsolatban: ha van egy konkrét észrevétel a vélt politikai hirdetésekkel kapcsolatban, akkor nyilván nem vagyok abban a helyzetben, hogy ismerjem ezt az észrevételt, csak azt tudom mondani, hogy nem volt ilyen rendszerszintű felmerülő probléma. Miután 750 ezer embernél ott van, ez szerintem statisztikailag kellő mennyiségű idős embert jelent, ha ilyen rendszerszintű probléma lenne, akkor erről tudnánk. De természetesen, ha valaki ezt tapasztalta, akkor azt tudom tanácsolni, hogy tegye meg a bejelentést, hogy nem arra használtatik az óra, amire ő ezt igényelte. Nyilván nem fogok tudni ebben többet mondani, mert nem ismerem az illetőt és a helyzetet. Nincsen ilyen rendszerszintű jelzés.

Az intézmények működtetésével kapcsolatban azt az előbb is elmondtam, és azt fontosnak tartom hangsúlyozni, hogy egyrészt bővítés volt az elmúlt években, tehát az időotthoni férőhelyek tekintetében még egyszer azt a számot tudom elmondani, hogy összességében kevesebb, mint 53 ezer férőhely volt tíz évvel ezelőtt, most pedig 60 ezer férőhely.

Természetesen, ha úgy merül föl a kérdés, hogy melyik az optimális és melyik az elég, akkor biztos, hogy minden szociális szolgáltatás a definícióból adódóan olyan, hogy a további bővítésre mindig van lehetőség. Szerintem nem találunk olyan szociális szolgáltatást, amit ne lehetne még több mennyiségben és még jobban csinálni; mindig ilyen volt az élet, mindig ilyen lesz az élet. Az a kérdés, hogy történt-e bővítés - történt bővítés, és a férőhelyek bővítésén kívül szerintem a normatíva is egy fontos szempont.

Szóba jött az, hogy a demenskérdés mennyire határozza meg a mindennapokat. Szerintem a szociális intézményeknél, időotthonoknál is a demencia nagyon nagy mértékben meghatározó. Ezért is döntöttünk úgy, hogy például az időotthonok, nappali otthonok ellátásánál különböztessük meg azokat az intézményeket, amelyek idősokkal foglalkoznak és amelyek demensekkel foglalkoznak. A demensellátás az időotthonban magasabb normatívát is jelent. Hogy egy számot mondjak csak: tíz évvel ezelőtt 710 ezer forint volt a demensellátásnál az időotthoni férőhely-finanszírozás, ma közel 2 millió 400 ezer forint, tehát a háromszorosára emelkedett az összeg. *(Dr. Komáromi Zoltán megérkezik az ülésre.)* Ugyanezt el tudom mondani egyébként a nappali ellátás tekintetében is, amit kérdezt elnök úr. Tehát a nappali ellátás tekintetében korábban nem volt különbségtétel abban, hogy valaki demensekkel foglalkozik vagy nem demensekkel foglalkozik, miközben a munka megszervezése meg a munka elvégzése nagyságrendileg nagyobb erőfeszítéseket igényel.

A 89 ezer forintot sem érte el a fajlagos támogatása az időskorúak nappali ellátásának, a 89 ezer forintot sem 2010-ben. Ma a demensellátásra 1 millió 180 ezer forintot biztosít a költségvetés, tehát több mint tizenháromszorosát. Szerintem ez azt mutatja, hogy ezt a problémát látjuk és ezzel a problémával foglalkozunk, és ez akkor

is igaz, ha vannak valóban olyan statisztikák, és látjuk a demográfiát meg látjuk a korfát is előttünk, hogy ez egy egyre komolyabb kérdés lesz, amellyel egyre többet kell foglalkozni. Ezért említettem ezeket a kormányzati fejlesztéseket, amelyek abba az irányba mutatnak, hogy szeretnénk ezzel kiemelten foglalkozni.

Ami a kötelezettségvállalást vagy az ellátási kötelezettséget illeti, ezt az elején is mondtam, hogy semmilyen törvény az elmúlt időszakban nem született, bár számos ezzel ellentmondó állítás megjelent, ami arról szólna, hogy az állam a köteletségének nem akar eleget tenni. Tehát az állam a szociális területen a köteletségének eleget tesz, csak az állam azt is szeretné, ha azok a korábban nagy intézményrendszert üzemeltető fenntartó szolgáltatók, amelyek az elmúlt évtizedekben ettől a területtől eltávolodtak, a saját magyar családokért dolgozva jöjjenek vissza erre a területre. Ha egy településen nem az állami fenntartó van csak jelen, hanem ott van olyan civil és van olyan egyházi fenntartó, amelyet egyébként ismernek évtizedek óta vagy generációra visszamenőleg, az biztos, hogy színesíteni, segíteni és gazdagítani fogja az ellátását.

Amikor az a törvény megszületett, hogy az ingatlant magához a szolgáltatáshoz igényelhetik az egyházi fenntartók, akkor annak a törvénynek fontos kitétele volt, hogy kizárólag az ellátáshoz igényelhetik. Tehát ha valaki nem látja el az ellátást a jövőben, akkor nem jár hozzá a vagyon sem; csak azért jár, hogy lehetőség szerint minél magasabb színvonalon elláthassa ezt.

Úgyhogy összességében azt tudom elnök úrnak mondani, hogy természetesen az előbb elmondott költségvetési támogatások, illetve férőhelyszámok abba az irányba mutatnak, hogy az elmúlt időszakban növeltük ezeket a férőhelyeket és költségvetési támogatásokat, és a jövőben is ezen szeretnénk dolgozni. A 2026-os költségvetési évben is azon dolgozunk természetesen, hogy majd lehetőség szerint ezek az emelkedések a továbbiakban meglegyenek.

Az Állami Számvevőszék vizsgálatához: amit elnök úr ismételtén mondtott, azt valóban ismerjük, az abban foglaltakat, mint ahogy ezt mindig tesszük az Állami Számvevőszék esetében, természetes módon be fogjuk tartani. De még egyszer szeretném jelezni, hogy az még csak nem is az állami fenntartóról szól, az az állami fenntartó kilenc darab intézményéről szól az összességében több mint kilencszáz intézményben ellátott szolgáltatásokhoz képest. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Bizottság! Értem én, hogy ez nem az a műfaj, de mégiscsak államtitkár úrtól egy egyértelmű választ vártam például arra, hogy hogyan kívánja a kormány ezeket az irdatlan, csillagászati hosszúságú várólistákat ledolgozni, mert erre semmiféle utalást nem tett államtitkár úr. Legalább ezzel egészítse ki a zárszavát, ha kérhetem.

FÜLÖP ATTILA államtitkár (Belügyminisztérium): Elnök úr, a kormány nevében nem, a Belügyminisztérium nevében tudok mit mondani. Azt tudom mondani, hogy mint ahogy eddig is ezen dolgoztunk - ezért próbáltam a számokat elmondani az elmúlt időszakban, hogy milyen előrelépés történt -, ezeket az előrelépéseket szeretnénk a továbbiakban is nemcsak folytatni, hanem fokozni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Értem én, tehát ez olyan, mint egy Colgate-reklám, ami elmondja, hogy törekszik a fogak megtartására, csak ez nem sikerül. Köszönöm szépen. Államtitkár úr, helyettes államtitkár úr, köszönjük a megjelenést és a tájékoztatást. Nem tett boldogabbá, be kell hogy valljam. Az első napirendi pont tárgyalását lezártam. Köszönöm szépen.

A második napirendi pontunk következik. Köszönjük, államtitkár úr. *(Hollik István: Ügyrendben szeretnék szólani.)* Ügyrendi. Parancsoljon, Hollik István képviselő úr, öné a szó.

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Csak azt szeretném jelezni, elnök úr, hogy ön mindig odafigyel arra, hogy az elnöklése pártatlan és objektív legyen. Szeretném a jegyzőkönyv kedvéért jelezni, hogy elnökként megint véleményt fogalmazott meg, ráadásul nem adott lehetőséget államtitkár úrnak, hogy erre reagáljon. Tehát nem azzal van a baj, hogy politikai megjegyzéseket tesz, akkor legyen kedves, adja át az elnöklést, ahogy egyébként szokta, és akkor tehet politikai megjegyzést. Én azt kérem, hogy elnökként ezt ne tegye. Köszönöm.

ELNÖK: Nem kívánok szemantikai vitákba belemenni. Képviselő úr, nem hinném, hogy politikai megjegyzéseket tettem, egyszerűen elkészítettem az államtitkár úrtól. Hozzá kell hogy tegyem, lehetősége lett volna válaszolnia - nem sikerült neki. De nyilvánvalóan értem én, hogy meg kell védenie a mundért, nem hiszem, hogy ezt ügyrendi hozzászólásban kell tegye, ha gondolja, akkor megteheti sima hozzászólásban is.

**Orvostudományi kutatással összefüggő törvények módosításáról szóló T/11415. számú törvényjavaslat
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)**

A második napirendi pontunk következik, orvostudományi kutatással összefüggő törvények módosításáról szóló T/11415. számú törvényjavaslat részletes vitáját kezdjük meg.

A kormány képviseletében köszöntöm dr. Varga-Bajusz Veronika államtitkár asszonyt és dr. Ujsághy György közigazgatási államtitkár urat a Kulturális és Innovációs Minisztérium részéről.

A részletes vita első szakaszát megnyitom, melynek keretében a bizottság megvizsgálja, hogy a törvényjavaslat megfelel-e a határozati házszabályi rendelkezések 44. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek. Elsőként természetesen a kormány képviselőinek adom meg a szót. Államtitkár asszony, öné a szó.

DR. VARGA-BAJUSZ VERONIKA államtitkár (Kulturális és Innovációs Minisztérium): Köszönöm, elnök úr. Véleményünk szerint igen, megfelel.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e hozzászólás? *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben nincs, úgy a részletes vita első szakaszát lezárom.

Képviselői módosító javaslat nem érkezett, ugyanakkor a kormánypárti képviselőcsoportok jogtechnikai és nyelvhelyességi elemeket tartalmazó módosítási szándékot terjesztettek elő, amely természetesen a tegnapi napon elektronikus módon megküldésre került. A módosítási szándék vitáját megnyitom. Kérdezem, hogy a kormány képviseletében államtitkár asszony vagy közigazgatási államtitkár úr kíván-e hozzászólni a javaslatához.

DR. VARGA-BAJUSZ VERONIKA államtitkár (Kulturális és Innovációs Minisztérium): Jelenleg nem kívánunk hozzászólni. Köszönöm.

Határozathozatalok

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár asszony. A bizottság tagjai részéről kíván-e valaki hozzászólni? *(Nincs jelentkező.)* Hozzászólási igényt nem látok, így szavazás következik a módosító javaslatról. Ki az, aki támogatja a módosító javaslat elfogadását? Kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 10 igen. Ki az, aki nem? *(Nincs jelzés.)* Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* 3. Megállapítom, hogy a bizottság támogatta a módosító javaslat elfogadását.

Szavazás következik a részletes vita lezárásáról. Ki az, aki a részletes vita lezárását támogatja? Kérem, kézfelemeléssel ezt jelezze! *(Szavazás.)* 10. Ki az, aki nem támogatta? *(Nincs jelzés.)* Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* 3. Megállapítom, hogy lezártuk a részletes vitát.

Végül a bizottság jelentéséről szavazunk. Ki az, aki támogatja a bizottság jelentésének benyújtását, amely tartalmazza, hogy a törvényjavaslat megfelel a házszabály 44. § (1) bekezdésében foglaltaknak? *(Szavazás.)* 10 igen. Ki az, aki nem? *(Nincs jelzés.)* És ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* 3.

Megállapítom, hogy 10 igen szavazattal, nem szavazat nélkül, 3 tartózkodás mellett a jelentés benyújtását a bizottság támogatta. A napirendi pont tárgyalását lezárom. Köszönöm szépen. *(Dr. Varga-Bajusz Veronika: Köszönöm én is.)* További szép napot kívánok, államtitkár asszony és államtitkár úr!

A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény módosításáról szóló T/11417. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)

A 3. napirendi pontunk következik, a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény módosításáról szóló T/11417. számú törvényjavaslat részletes vitáját kezdjük meg. A kormány képviseletében köszöntöm dr. Koncz Zsófia államtitkár asszonyt a Kulturális és Innovációs Minisztérium részéről.

A részletes vita első szakaszát ezzel megnyitom, melynek keretében a bizottság megvizsgálja, hogy a törvényjavaslat megfelel-e a határozati házszabályi rendelkezések 44. §-ának (1) bekezdésében rögzített követelményeknek. Elsőként az előterjesztőnek adom meg a szót. Államtitkár asszony, öné a szó.

DR. KONCZ ZSÓFIA államtitkár (Kulturális és Innovációs Minisztérium): Köszönöm szépen a szót, tisztelt elnök úr. És nagy tisztelettel köszöntöm a képviselőtársaimat is. A tervezet megfelel az előírásoknak, úgyhogy szeretném kérni a képviselőtársakat, hogy támogassák ezt az előterjesztést.

Nem tudom, elnök úr, hogy ennél részletesebben kifejtsem-e, de a csed extrával kapcsolatban, úgy tudom, hogy volt már korábban egyeztetés. Igazából itt az édesanyákat szeretnénk abban segíteni, hogy még könnyebben tudjanak a munka és a család közötti egyensúlyban támogatást kapni, és a gyermek születését követően, amikor a gyermek a három hónapos kort betölti, akkor tudjanak munkát vállalni úgy, hogy közben az ellátásra is jogosultak maradnak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár asszony. A vitát megnyitom. A bizottsági tagok közül kíván-e valaki hozzászólni? *(Nem érkezik jelzés.)* Hozzászólási igényt nem látok. Ezért a részletes vita első szakaszát lezárom.

Tájékoztatom a bizottságot, hogy képviselői módosító javaslat nem került benyújtásra, és a bizottság tagjai sem terjesztettek elő további módosítási szándékot.

Amennyiben a bizottság tagjai részéről további hozzászólás nincs... *(Nem érkezik jelzés.)*, szavazásokkal fogjuk természetesen folytatni, és lezárjuk a napirendi pont tárgyalását is.

Elsőként a részletes vita lezárásáról szavazunk. Ki az, aki a részletes vita lezárását támogatja? *(Szavazás.)* Ki az, aki nem támogatta? *(Senki sem jelentkezik.)* Ki az, aki tartózkodott? *(Senki sem jelentkezik.)*

Megállapítom, hogy a bizottság a részletes vita lezárását támogatta.

Végül a bizottsági jelentésről szavazunk. Ki az, aki támogatja a bizottság jelentésének benyújtását, amely tartalmazza, hogy a törvényjavaslat megfelel a határozati házsabályi rendelkezések 44. §-a (1) bekezdésében foglaltaknak. Kérem, ezt kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 10 igen. Ki az, aki nem támogatta? *(Senki sem jelentkezik.)* **Ki az, aki tartózkodott? (Senki sem jelentkezik.)** Köszönöm szépen.

Természetesen bizottsági előadó és kisebbségi előadó állítására van lehetőség. De ez csak abban az esetben lenne lehetséges, amennyiben lett volna vita, de mivel nem volt, ezért köszönöm szépen államtitkár asszonynak, illetve a meghívott vendégeinknek a közreműködését, a napirendi pont tárgyalását ezennel lezárom. *(Dr. Koncz Zsófia: Nagyon szépen köszönöm. - Távozik az ülésről.)*

A támogatott lakhatás megvalósításának érdekében szükséges hatékony intézkedésekről szóló H/11341. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

A 4. napirendi pontunk következik, a támogatott lakhatás megvalósítása érdekében szükséges hatékony intézkedésekről szóló H/11341. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről fogunk dönteni. Én köszöntöm a napirendi pont szóbeli kiegészítőjét és egyben egyik előterjesztőjét, Barkóczy Balázs képviselő urat. Képviselő úr, ön é a szó, amennyiben ki kívánja egészíteni szóban.

Barkóczy Balázs szóbeli kiegészítése

BARKÓCZI BALÁZS (DK) előterjesztő: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Sok szeretettel köszöntöm én is a bizottság tagjait. Mindössze néhány kiegészítést tennék, ezt egyébként az indoklásban és az előterjesztés pontjaiban olvashatták. Ugye, azt mindannyian tudjuk, hogy az ENSZ Fogyatékos-sággal Élő Személyek Jogainak Bizottsága egy előterjesztést, egy megállapodást hozott létre, amelyben kifejtik többek között, hogy a fogyatékkal élők elleni jogsértések nagyon súlyosak és rendszerszintűek ma Magyarországon, és hogy a bentlakásos intézményi rendszerben számos fogyatékos-sággal élő személyt érnek súlyos jogsértések, és ezek pedig széles körben elterjedtek a fogyatékos-sággal élő személyek körében és ezekben a jellemzően határ menti nagy tömegintézményekben. Hogy ez miért lényeges, arra nemsokára még a kiegészítésben kitérek.

A kormány 2017-ben ígéretet tett arra, hogy 2023-ig tízezer fogyatékkal élő személy kap lehetőséget az önálló életre. Több más ígéretük mellett ezt sem tudták teljesíteni. Eddig a pillanatig mintegy 3 ezer ember költözhetett át nagy bentlakásos szociális otthonból kisebb, jellemzően 12 fős létszámú intézményekbe. Ezt egyébként az ENSZ Fogyatékos-sággal Élő Személyek Jogainak Bizottsága 2020-ban jogsértőnek minősítette, vagyis ezt a férőhelykiváltási folyamatot.

A férőhelykiváltási folyamattal egyébként több probléma is van. Az egyik az, hogy ez jellemzően Budapestet és Pest megyét mind a mai napig nem érintette. Tehát Budapesten élő vagy budapesti bejelentett lakcímmel, illetve Pest megyében élő vagy Pest megyei bejelentett lakcímmel rendelkező fogyatékos személyeket nagyon sokszor

kell elhelyezni jellemzően határ menti nagy tömegintézményben. Budapesten egyébként 53 ezer fogyatékos személy él, legalábbis a KSH 2016-os felmérése szerint. Ugye, ez azért is nagyon fontos, mert a szülők gyakran szembesülnek emiatt azzal a dilemmával, hogy vagy vállalják a gyermekük otthoni gondozását, és ezzel kockáztatják saját elhelyezkedésüket és érvényesülésüket a munkaerőpiacon, vagy intézménybe kell hogy helyezzék a gyermeküket. Nem tudom, hogy látták-e a bizottság tagjai - feltételezem, hogy ha a Népjóléti Bizottságban ülnek, akkor biztosan - azt a díjnyertes filmet, ami az én választókerületemben élő szülőkről, egyedülálló szülőkről szól, akik fogyatékkal élő gyermekeket nevelnek. Ez pedig az Életed nélkül című film, amely pont erről a dilemmáról szól, hogy vajon mi lesz ezekkel a fogyatékkal élő gyermekekkel, ha az idős szülők elhalálozásuk vagy akadályoztatásuk esetén már nem tudnak gondoskodni róluk. Annyi jó hírt azért hoztam a bizottságnak, hogy pont a múlt havi Fővárosi Közgyűlés döntött úgy, hogy átad egy területet a XV. kerület és Zuglói határában, ahol ezek a szülők, a Gondoskodás Gyermekeinkért Alapítványban lévő szülők hozzájárulásával - és itt kérem meg a bizottság tagjait, hogy ők is támogassák őket ebben a munkában, ha már másodfokon is pert nyertek ezzel, de a Kúrián, nyilvánvalóan a kormányzati behatásra, elvesztették a pert - meg tudják valósítani ezt a támogatott lakóotthont. Hiába nevet ezen Hollik képviselőtársam, ez így történt. *(Hollik István: Persze!)*

Ennél is borzalmasabb az, hogy a fogyatékkal élő személyeknek a mai napig nincs beleszólásuk abba, hogy hova szeretnének költözni, és az értelmi és pszichoszociális fogyatékos személyek gondoskodás alá helyezése nagyon sokszor diszkriminatív. Az intézménybe kerülve naponta éri őket jogfosztás, ráadásul ez a bizottság jelentése szerint állandósítja a szegregációjukat és az elszigeteltségüket is.

A helyzetet tovább súlyosbítja az, hogy állami tisztviselők körében hiányos a fogyatékos-sággal élő nők és lányok jogaival kapcsolatos tudatosság, és hiányoznak azokat a nemi különbségeket figyelembe vevő intézkedések, amelyek a támogatott döntéshozatalt vagy az önálló életvitel kialakítását segíthetnék elő ezeknél a személyeknél.

Ezért a Demokratikus Koalíció több képviselőjével együtt olyan törvényjavaslatot nyújtottunk be, amit remélem, a bizottság is támogatni fog, amely azt rögzíti, és itt csak a legfontosabb pontokat sorolnám fel, hogy a támogatott lakhatás személyközpontú legyen, kerülje a csoportos megoldásokat. Egészében és részleteiben is az egyén szükségleteihez és elvárásaihoz illeszkedjék, a fogyatékkal élő személy szükségleteihez és elvárásaihoz, ne kezelje őt az állam másodrendű állampolgárként. Ne legyenek, ne lehessenek ezek a személyek kötelezhetők bizonyos megszabott körülmények közötti életre. Illetve a magyar kormány egy olyan támogatott döntéshozatali rendszert fogadjon el, amely teljes mértékben megfelel a fogyatékosjogi ENSZ-egyezménynek. Fogadjon el emellett országos stratégiát a fogyatékkal élő személyek bentlakásos intézményi ellátásából való áttérésének elősegítéséhez, vagyis a nagy tömegintézmények kiszervezéséhez kisebb, családi lakóotthonokba; illetve célzott lakhatási programot vezessen be a fogyatékkal élő személyek számára; és ami nagyon fontos szerintem, hogy forrásokat biztosítson fővárosi lakhatási és közösségi alapú szolgáltatások létrehozására azok számára, akik eredeti lakóhelyüktől most akár több száz kilométerre kényszerülnek élni; biztosítsa, hogy az önkormányzatok és a civil szervezetek lakhatási szolgáltatások létrehozására és fenntartására tudjanak pályázni, illetve biztosítsa az ő visszatérésüket a munkaerőpiacra; és ami a legfontosabb, ne kezelje őket továbbra is másodrendű állampolgárként. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A vitát megnyitom. Kérdezem, a bizottság tagjai közül ki kíván hozzászólni. *(Jelzésre:)* Varga Ferenc képviselő úr, öné a szó.

Hozzászólások

VARGA FERENC (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Nagyon röviden reagálnék az előterjesztőre, és kiemelném azt a gondolatmenetét, hogy mi történik azokkal a fogyatékossgal élő gyermekekkel, akiknek a szülei meghalnak, mi lesz velük utána, ki fog róluk gondoskodni. Ez az egész előterjesztés erről szól, és arról szól, hogy az állam legyen az a szereplő, amely megpróbálja ezt a gondoskodást valamilyen szinten megoldani, és ha nem is terjed ki mindenre ez a DK által beadott javaslat, ez biztos, hogy egy hatalmas lépés lenne afelé, hogy ezeknek a gyermekeknek megkönnyítsük az életét, ha a szüleik már nem lesznek.

Én arra szeretném önöket kérni, hogy támogassák ezt a javaslatot, engedjék meg, hogy legalább a parlament előtt tudjunk erről vitatkozni. Szerintem ez egy fontos ügy. A fogyatékossgal élők, ezen belül főleg a gyermekek egy nagyon sérülékeny csoportja a társadalmunknak, úgyhogy ér annyit ez a történet, hogy legalább a parlament előtt tudjunk erről vitatkozni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Jelzésre:)* Tapolczai Gergely képviselő úr, öné a szó. Elnézést kérek, láttam az előbb is, hogy jelentkezik, csak Varga Ferenc képviselő úr hamarabb nyújtotta a kezét.

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz): *(Hozzászólását jelnyelvi tolmács közreműködésével teszi meg.)* Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Ez valóban egy nagyon fontos téma, ami előttünk fekszik. Ahogy Fülöp Attila államtitkár úrtól is hallhattuk korábban, az idősellátás is egy olyan terület, amihez semmilyen, illetve semennyi forrás nem elég - ugyanezt lehetne elmondani a fogyatékossgügy területén is. Abban mindannyian egyetértünk szerintem, hogy kiemelten fontos kezelni ezeket a kérdéseket, főleg a fogyatékossgal élő gyermekek kérdését.

A javaslatra reagálnék pár mondatban. A szolgáltatók nyilvántartása szerint 349 támogatott szolgálat működik az országban, az ellátottak száma az elmúlt években 12-14 ezer fő között mozgott. A teljesítménytámogatás az elmúlt öt évben több mint duplájára emelkedett. 2016-2023 között a gépjárműpark lecserélésére hét alkalommal írtak ki pályázatot, és ez alatt 205 gépkocsit szereztek be a szolgálatok.

A támogató szolgálatok munkáját segíti a korábban már említett falugondnoki és tanyagondnoki szolgáltatás is, ami összesen megközelítőleg 2100 szolgálatot jelent.

A támogatott lakhatásban a férőhelyekre kiírt pályázatok, illetve a támogatás segítségével 2025 végéig 3500 férőhelybővítés történt, tehát jelenleg is folyamatosan bővülnek a férőhelyek. 5300 támogatott férőhely jött létre eddig.

Nagyon fontos pont a fogyatékossgal élő gyermekek elhelyezésének kérdése, a 12 éven aluli gyerekek kérdése. Ezzel kapcsolatban szeretném elmondani, hogy 2024. július 1-je előtt az a szabályozás volt érvényben, hogy csak akkor lehet intézményben elhelyezni a gyermeket, ha nincs más megoldás, illetve a gyermeknek nem áll érdekében, hogy nevelőszülőkhöz kerüljön, vagy az egészségi állapota nem engedi ezt meg. 2024. július 1-jével ez a szabályozás viszont hatályát veszítette.

A fővárossal kapcsolatban azt szeretném elmondani, hogy 2024 őszén a Belügyminisztérium 1 milliárd forint értékű pályázatot írt ki a támogatott lakhatásos férőhelyek bővítésének céljával.

Nagyon fontos pont még a stratégia kérdése, amit tartalmaz a javaslat, és most is említette. Ezzel kapcsolatban 2011-ben a kormány határozatot fogadott el a

kitagolással kapcsolatos hosszú távú stratégiáról. Öt év után ezt a stratégiát felülvizsgálták, az addigi tapasztalatokat összegezték. 2018-ban partnerségi megállapodás született a kormány, illetve a hat kiemelt érdekvédelmi szervezet részvételével a kitagolással kapcsolatban. A szervezetek véleményét, tapasztalatait beépítették az új kormányhatározatba, ami 2036-ig szóló stratégiát rögzített.

Az európai uniós pályázatokkal kapcsolatban a javaslat tartalmazza, hogy önkormányzatok, egyházak és civil szervezetek is pályázhatnak ilyen célra. A legutóbbi néhány kiírásnál teljesen egyértelmű, hogy önkormányzatok, civil szervezetek és egyházak is pályázhattak ilyen célra.

Nem utolsósorban szeretném megjegyezni vagy felhívni a figyelmüket arra, hogy az Országos Fogytékosságügyi Tanács megtárgyalta múlt héten az új országos fogyatékoságügyi program tervezetét, ami hamarosan a parlament elé fog kerülni, illetve már működik az úgynevezett Fogyatékoságügyi Koordinációs Bizottság. Ennek létrehozása és működtetése megfelel az ENSZ-egyezmény 33. cikkének.

Úgyhogy a határozati javaslattal kapcsolatban szerintem várjuk meg a fogyatékoságügyi programot és az ahhoz kapcsolódó intézkedési tervet, amit hamarosan meg fog tárgyalni a parlament. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni a bizottság tagjai közül. *(Nincs jelentkező.)* Több hozzászólási igényt nem látok, én viszont szeretnék röviden hozzászólni, ezért átadom az elnöklést dr. Pesti Imre alelnök úrnak.

(Az ülés vezetését dr. Pesti Imre, a bizottság alelnöke veszi át.)

DR. PESTI IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszönöm szépen. Az elnöklést átveszem, és megadom a szót Varga Zoltán elnök úrnak hozzászólásra.

VARGA ZOLTÁN (DK), a bizottság elnöke: Köszönöm alelnök úr. Régi motorosok vagyunk már itt a bizottságban, hiszen lassan a ciklus vége felé járunk, de mindenféleképpen a felén túl, így a bizottság tagjai emlékezhetnek arra, hogy ezzel kapcsolatosan volt már nekünk kormányzati meghallgatásunk is, ahol az én elnöki kezdeményezésemre hallgattuk meg az államtitkárságot erről a kérdésről. Akkor megállapodtunk, és megállapítottuk azt, hogy valójában a kormánynak ebben erős hiátusa van, hiszen a kormányzati stratégia, az úgynevezett intézménykiváltási stratégia tartalmazta azt, hogy ezeknek az intézményi fejlesztéseknek már meg kellett volna történnie. Ahhoz képest nem történt semmi sem akár egy évvel ezelőtt, és sajnos annak a nyomát látjuk, illetve nem látjuk, hogy azóta sem történnek valódi kormányzati lépések ennek a megoldása érdekében.

Tehát az a DK-s javaslat, ami előttünk fekszik, valójában nem politikai indíttatású, mondhatnám azt is, hogy az emberség és a tisztesség az, ami velünk ezt az előttünk fekvő határozati javaslatot megíratta. Ez nem tesz mást, mint a kormány által vállaltakat gyakorlatilag feleleveníti, illetve időszerűvé teszi. Ezeket nekünk, magyar politikusoknak, a parlamentnek rég meg kellett volna tenni, de nem tettünk semmit. Persze, lehet arról beszélni, hogy itt a kormány mit vállal, és hogy milyen jó, mert újabb és újabb bizottságok, újabb és újabb stratégiák születnek, de ez nem a megoldás. Tehát tudjuk azt, hogy azóta egyetlenegy férőhellyel nem változott a helyzet, nem történt egyetlenegy újabb átadás sem, Pest megyében és konkrétan Budapesten a helyzet változatlan, mondhatnám azt is, hogy szörnyű, és ehhez képest most a bizottság, szemmel láthatóan a bizottság kormánypárti többsége megint próbálja magát távol

tartani ettől a dologtól, és egy picit hűteni a kedélyeket, és arról beszélnek a kormánypárti képviselők, hogy várjunk türelemmel, ez majd meg fog oldódni, mert a kormány éppen a megoldáson gondolkodik. De hát, egy évvel ezelőtt is ezt hallottuk! És még egyszer mondom, azóta egyetlen apró, pici lépést sem láthatunk a kormányzat részéről, hogy a megoldás irányába haladna, holott ez a saját vállalása, ennek már rég meg kellene lennie.

Tehát én arra kérem a kormánypárti képviselőket, hogy engedjék tovább ezt a határozati javaslatot, hiszen semmi másról nem szól ez, mint hogy végre a plenáris ülés elé tudjuk vinni, és közösen megbeszélni, hogy ezt a kormányzati hibát, a parlament egészének, összességének közös hibáját hogyan tudjuk minél hamarabb megoldani, hiszen itt emberi életokról, sorsokról beszélünk, mégpedig szörnyű és szomorú sorsokról. Tehát én azt kérem, kormánypárti képviselőink részéről gondolják át azt, hogy az emberség vagy a politikai fegyelem fontosabb számukra. Mert ha az emberség, akkor ezt az előterjesztést, ami előttünk fekszik, és Barkóczy képviselő úr szóban kiegészítette, engedik, hogy a plenáris ülés elé kerüljön. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Az elnöklést visszaadom Varga Zoltán elnök úrnak.

(Az ülés vezetését Varga Zoltán, a bizottság elnöke veszi át.)

VARGA ZOLTÁN (DK), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Jelzésre:)* Tapolczai Gergely képviselő úr. Öné a szó.

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz): *(Felszólalását jelnyelvi tolmács közreműködésével teszi meg.)* Köszönöm szépen a szót. Szeretném emlékeztetni önöket, hogy szeptember 1-jétől megalakult a Fogyatékoságügyi Államtitkárság; ez is azt mutatja, hogy a kormány foglalkozik a fogyatékosággal élő személyek ügyeivel. Az új államtitkárság nagyon dinamikusan elkezdte a működését. Jómagam is részt veszek a Fogyatékoságügyi Tanács ülésein mint meghívott vendég, és azt kell hogy mondjam, hogy maximálisan figyelembe veszik az érdekvédelmi szervezetek véleményét, tapasztalatait, javaslatait.

Az előttünk lévő javaslat tulajdonképpen annyit kér, hogy foglalkozzanak a témával, korrigáljuk az esetleges lemaradásokat. A fogyatékoságügyi program pontosan erről fog szólni.

Egyetlen szóval sem említettem, hogy ez politikai kérdés. Ez egy olyan téma, amelyben mindannyian egyetértünk, és mindannyian törekszünk arra, hogy javítsuk a fogyatékosággal élő emberek helyzetét. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nem érkezik jelzés.)* Több hozzászólási igényt nem látok, így a vitát lezárom. És természetesen megadom a szót az előterjesztőnek, válaszoljon és reagáljon a vitában elhangzottakra. Képviselő úr, öné a szó.

Barkóczy Balázs reagálása

BARKÓCZI BALÁZS (DK) előterjesztő: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen Varga Ferenc és Varga Zoltán támogató hozzászólását. Kérem a bizottságot, hogy valóban támogassa az előterjesztést.

Tapolczai Gergely képviselőtársamnak röviden annyit válaszolnék, hogy ön azt mondta képviselőtársam, hogy 5300 támogatott lakhatási hely megvalósításra került

2025-ig, csak, tudja, az a baj, képviselőtársam, hogy tízezer támogatott lakhatási helyet vállalt a kormány 2023-ig. Tehát még két év után sem jutott el a feléig sem, ami mindenféleképpen borzasztó.

És igen, egyetértünk abban, hogy a 12 év alatti gyermekek támogatott lakhatását is meg kell oldani, tehát ez az előterjesztés megoldást kínálna a felnőtt gyermekek támogatott lakhatására is, azoknak a felnőtt magyar állampolgároknak, fogyatékossgal élő magyar állampolgároknak a támogatott lakhatására, akik nap mint nap azzal kénytelenek szembesülni, illetve az ő szülőjük, nevelőjük azzal kénytelen szembesülni, hogy mi lesz velük, ha ők elhaláloznak vagy akadályoztatva lesznek, ki fog gondoskodni az ő gyermekeikről, ki fogja kiszolgálni az ő gyermekeik speciális igényeit - merthogy ez is egy szakma, amiben ugyanolyan hiányt szenvedünk, mint például a pedagógusszakmában -, milyen messze fognak kerülni eredeti lakóhelyüktől ezek a gyermekek, és hogy fogják ezt a stresszt, ezt a traumát feldolgozni, ami még egy ép felnőtt embernek is nagyon nehéz, nemhogy egy fogyatékossgal élő embertársunknak.

Valóban, ugye, a kormány óriási elmaradásban van a saját maga által vállaltakkal. Itt a kitagolásra gondolok. És igaza van, tisztelt képviselőtársam, vannak jó gyakorlatok. Ott van például az ikladi Szederfa Otthon, ahol normális, családi körülmények között gondoskodnak az ott élő, fogyatékossgal élő emberekről, akik művészeti képzéseken vehetnek részt, önellátók, saját magukról is gondoskodhatnak, ha úgy van. Higgye el, tisztelt képviselőtársam, nagyon sok ilyen lakóotthont meglátogattam, hovatovább, nem akartam ezt elmondani, de volt olyan szentestém, amit szintén egy ilyen lakóotthonban töltöttem el, tehát pontosan tudom, hogy miről van szó.

Ugyanakkor egyetértek abban elnök úrral, hogy önök most a fogyatékossgügyi programra hivatkoznak. Nincs mire várni, tisztelt képviselőtársam! Önök olyan vállalatokat tettek, aminek az elmúlt 15 évben a sokadik kétharmaddal sem tudtak megfelelni, nincs ezt most már hova halogatni. Ezért kérem azt, hogy támogassák a mi előterjesztésünket is. Ugyanis igaza van Varga Ferenc képviselőtársamnak: azt látjuk, hogy az állam feladatát szinte minden szinten az önkormányzatok kénytelenek átvenni, és az önkormányzatok kénytelenek ellátni. Ezért hoztam fel példaként a XV. kerületi Gondoskodás Gyermekeinkért Alapítvány ügyét is, hogy ott szintén a Fővárosi Önkormányzatnak kellett egy megoldást találni. Egyelőre ő csak a telket biztosíthatta, forrás még mindig nincs arra, hogy ezek az emberek méltó körülmények között lakjanak. De, tudják mit, tisztelt képviselőtársaim, tisztelt bizottsági tagok? Schilling Magdolna, a Gondoskodás Gyermekeinkért Alapítvány vezetője, az én személyes ismerősöm és talán mondhatom ezt, hogy jóbarátom, szintén egy felnőttkorú fogyatékos gyermek nevelője, minden hónapban a XV. kerületi Molnár Viktor utcai Göncz Árpád Szociális Otthonban tartja meg azt a szülőklubot, aminek én rendszeres résztvevője vagyok. Sok szeretettel várom önöket is. Egyszer már Rétvári Bence államtitkárt is elhívtam, szóban az államtitkár úr élt a meghívással, aztán soha nem jelent meg. De jöjjenek el, és mondják el ugyanazokat is, amit itt most elmondtak nekem, ezeknek a szülőknek, szembesítsék őket a rideg tényekkel, azzal, hogy önök még mindig halogatnak, és nem képesek ebben az ügyben lépni semmit. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Szavazás következik. Ki az, aki támogatja a H/11341. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét? Kérem, kézfelemeléssel ezt

jelezzék! (Szavazás.) Ki az, aki nem támogatta? (Szavazás.) És ki az, aki tartózkodott? (Szavazás.)

Megállapítom, hogy a bizottság 3 igen szavazattal, 5 nem szavazat ellenében és 4 tartózkodás mellett nem engedte tovább az előttünk fekvő javaslatot.

A napirendi pont tárgyalását lezárom. (Barkóczy Balázs távozik az ülésről.)

**A fogyatékossgal élők utazási költségtérítésének emelése érdekében szükséges kormányzati intézkedésekről szóló H/11390. számú határozati javaslat
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)**

A következő napirendi pontunk a fogyatékossgal élők utazási költségtérítésének emelése érdekében szükséges kormányzati intézkedésekről szóló H/11390. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről szóló döntés.

Elsőként a napirendi pont egyik előterjesztőjének, Varga Ferenc képviselő úrnak adom meg a szót. Képviselő úr, öné a szó.

Varga Ferenc szóbeli kiegészítése

VARGA FERENC (független) előterjesztő: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Általában, ha előterjesztést hozok a bizottság elé, akkor az lakossági megkeresésen alapul. Ez most is így történt, egy hölgy keresett meg, Tünde, aki fogyatékos gyermekét neveli, és nagyon hosszú ideje a lakhelyüktől több tíz kilométerre kénytelen őt egy speciális intézménybe, óvodába, általános, majd most már középiskolába is hordani. És persze, én ilyenkor tudom, hogy ezek nem egyedi esetek, hanem sajnos nagyon sok embert érintenek az országban.

Beleásva magam a témába, viszonylag rövid időn belül kiderült, hogy itt egy olyan utazási költségtérítésről van szó, amit 2008 óta, tehát cirka 17 éve egy forinttal sem emeltek meg. Hogy miért probléma ez? Nyilvánvalóan azért, mert 17 évvel ezelőtt a benzinárak és az A-ból B-be való eljutás sokkal olcsóbb volt, mint most. Itt pedig olyan családokról beszélünk, akik egyébként is, sajnos azt kell mondani, hogy anyagilag hátrányból indulnak amiatt, mert egy fogyatékossgal élő gyermeket nevelnek, és nyilván az ő céljuk az, hogy mindent megadjanak ennek a gyermeknek, ami az anyagi lehetőségeikhez képest megvalósítható.

De fel kell tenni a kérdést, hogy mi a helyzet akkor, ha egy szegény családba születik egy fogyatékossgal élő gyermek, akkor ők hogyan oldják meg azt, hogy ez a gyermek minden egyes nap eljusson az otthonától több tíz kilométerre lévő speciális intézménybe, ahol ő tanulni és fejlődni tud. Ez a tanulás és fejlődés egyébként már nemcsak a gyermeknek és a családnak az érdeke, hanem azt gondolom, hogy az egész országnak, hogy ebből a fogyatékossgal élő gyermekből a maximumot hozzuk ki, hogy ő valóban egy hasznos állampolgárává váljon ennek az országnak.

És akkor itt jönnek képbe azok az anomáliák, amikor például az anyuka elviszi a gyermekét arra a helyre, ahol az iskola van, akkor 21 forintot fizetnek 1 kilométer megtétele után, majd amikor a gyermekét kirakta az iskolában, és az anyuka hazamegy, nyilvánvalóan a gyermek nélkül, akkor már csak 19 forintot fizetnek. A 21 forint is rendkívül kevés, de mi okozza azt, hogy utána még 2 forintot ez veszít az értékéből például a visszafele úton, amikor tudjuk nagyon jól, hogy csak azért ment el arra a településre, hogy elvigye a gyermekét?

Tudom, hogy azzal fognak védekezni, hogy na jó, de hát a busz utazási költségtérítése 90 százalék. Ez igaz, és azt gondolom, hogy ez egy jó dolog, hogy ezt ilyen mértékben támogatják, viszont vannak olyan fogyatékossgal élő gyermekek, ez esetben is, amit én hoztam példának, akik nem tudnak buszra ülni, mert olyan

betegséggel rendelkeznek még emellé, például epilepszia. Nyilvánvalóan ilyenkor nem marad más választás, csak az, hogy autóba ülnek minden reggel, elviszi a szülő őt az oktatási intézménybe, a szülő hazamegy vagy elmegy dolgozni, majd ezt követően délután szintén megteszi ugyanezt a kört, tehát gyakorlatilag négyszer teszi meg ezt az utat.

Tündének, aki engem megkeresett ezzel, egy hónapban nagyjából 100 ezer forint benzinköltsége keletkezik, és ebből a 100 ezer forintból az utazási költségtérítés által 50 ezer forintot kap vissza. Ez azt jelenti, hogy minden egyes hónapban ez a család - és bizonyára sok más család is - 50 ezer forinttal kell hogy hozzájáruljon ehhez az egész történethez, ami akkor nem probléma, még egyszer mondom, ha ennek a családnak van pénze, mert minden családnak a gyermeke az első. De mi van akkor, és ezt a kérdést már önöknek szegezem, ha ennek a családnak nincs pénze, ez egy szegény család, és nem tudják megoldani a gyermek utaztatását minden egyes nap?

Én utánajártam, léteznek ilyen támogatói szolgálatok is, amelyek ezeknek a fogyatékossgal élő gyermekeknek az utazását megoldják. Hát ez meg még drágábban jön ki, tehát ez is csak gyakorlatilag a gazdagabb, tehetősebb családoknak segítség úgymond, a szegényeknek nem. És akkor itt jönnek önök a képbe, itt jön a képbe a Fidesz, a kormány, az állam, hogy akkor 2008 óta miért nem emelték meg ezt az összeget. Azért azt gondolom, hogy 17 év után itt lenne a lehetőség, hogy legalább a jelenkori benzinárakhoz viszonyítsák ezt a költségtérítést, az a minimum. Nincs rendben az, hogy a fogyatékossgal élő gyermekek fejlődését és a tanulását az határozza meg vagy az befolyásolja, hogy a családjuk milyen anyagi helyzetben van.

Szerintem ez egy kis lépés. Én nem gondolom egyébként, hogy ennek költségvetésileg olyan hatalmas vonzata lenne, összességében szerintem eltörpül az az összeg, amit ehhez hozzá kellene rakni, ahhoz képest, mint amekkora a társadalmi haszna lehetne. Úgyhogy én tényleg nagyon jó szívvvel ajánlom önöknek ezt a határozati javaslatot, hogy legyenek szívesek, támogassák, és emeljék meg ezt a több mint 17 éve nem emelt összeget, és segítsék ezzel a fogyatékossgal élő gyermekeket és a családjukat. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kérdezem, kíván-e valaki hozzászólni? Tapolczai Gergely képviselő úr, öné a szó.

Hozzászólások

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz): *(Hozzászólását jelnyelvi tolmács közreműködésével teszi meg.)* Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Köszönöm szépen Varga Ferenc képviselőtársamnak a téma felvetését, valóban, ez is egy fontos téma, amiről beszélni kell. Nem védekezés, hanem tény, ahogy ön is említette, hogy a helyközi közlekedésben 100 százalékos kedvezménnyel, a távolsági közlekedésben 90 százalékos kedvezménnyel utaznak a fogyatékossgal élő személyek, illetve egy fő kísérőjük. Ez nagyon sok honfitársunk számára nagy segítség.

Ugyanakkor fontos figyelembe venni azt is, hogy az ilyen jellegű utazási költségtérítési támogatás általában egy biztosított kört érint, tehát nem csak a fogyatékossgal élőket érinti, és olyan módosítást eszközöl a javaslat, ami a fogyatékossgal élő személyeket kiemeli ebből a biztosított körből, ami nem lenne szerencsés a többi biztosítottal szemben.

Visszont abban egyetértünk, hogy a 21 forint nagyon alacsony, jómagam is jeleztem már az államtitkárság számára, és kértem tőlük, hogy a következő költségvetési törvény tervezésekor vegyék ezt figyelembe, hogy ebben a kérdésben előrelépjünk. Én most ez ügyben tartózkodni fogok. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Több hozzászólási igényt nem látok, viszont én kívánok hozzászólni, ezért dr. Pesti Imre alelnök úrnak átadom addig az ülés vezetését.

(Az ülés vezetését dr. Pesti Imre, a bizottság alelnöke veszi át.)

DR. PESTI IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszönöm szépen. Az elnöklést átveszem, és megadom a szót Varga Zoltán elnök úrnak.

VARGA ZOLTÁN (DK), a bizottság elnöke: Köszönöm szépen. Tapolczai Gergely hogy is fogalmazott? Ő azt mondta, hogy nem védekezés, hanem tény. Nos, egy picit módosítva én is azt mondanám, hogy nem politika, hanem tény. De azért ne felejtsük el, hogy itt valami hihetetlenül kevés összegről beszélünk, tehát ez gyakorlatilag a költségvetésben nem látszó összeg, ami itt most előttünk fekszik. Én azt hiszem, hogy ez inkább hozzáállás kérdése, hogy a bizottság kormánypárti tagjai ezt támogatják-e vagy nem, hiszen költségvetést, még egyszer mondom, ez szinte nem érint.

És az is tény, ha már itt tartunk, és ez nem politika, hanem tény, hogy nem olyan régen 40 százalékos felárért, több mint 700 milliárd forintért vásárolta meg az állam, hogy is mondjam, az állam vejétől a Városliget melletti irodaházat - 700 milliárd forintért. Ennek a töredéke, az 1 százalékát sem éri el valószínűleg az az összeghatár, amiről mi itt most beszélünk.

Én méltányolom Tapolczai Gergely rajongását az új államtitkárság irányába, és be kell hogy valljam, én bizottsági elnökként hasonlóképpen éreznék, ha az államtitkárság meg tudná mutatni a következő plenáris ülésen, ha a bizottság továbbengedi az előttünk fekvő javaslatot a plenáris ülés elé, hogy az államtitkárság ebben a kérdésben ott a parlament egésze előtt be tudja azt bizonyítani, hogy valóban fontosak számára az elesett emberek, azok, akiknek szüksége lenne arra a pár forintra, mert nekik ez az életüket, esetlegesen a boldogulásukat jelentené, nem pedig valami irdatlan nagy, 700 milliárdos hasznót.

Tehát én arra biztatom és ösztöngöm kormánypárti képviselőtársaimat, hogy végre egyszer emelkedjenek felül a szokásos pártfegyelmén, és engedjék tovább ezt az előttünk fekvő javaslatot, hiszen pár forintról van szó, ami a parlament számára semmit nem jelent, viszont bizonyos emberek számára ez az életet vagy a boldogulást jelenti. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Az elnöklést visszaadom Varga Zoltán elnök úrnak.

(Az ülés vezetését Varga Zoltán, a bizottság elnöke veszi át.)

VARGA ZOLTÁN (DK), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Több hozzászólási igényt nem látok, így a vitát lezárom, és megadom az előterjesztőnek a lehetőséget a vitában elhangzottakra való válaszra. Képviselő úr, ön a lehetőség.

Varga Ferenc reagálása

VARGA FERENC (független) előterjesztő: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Én is Tapolcai képviselő úrra szeretnék reagálni elsősorban. Képviselő úr, ha valaki, akkor szerintem ön tökéletesen tisztában van azzal, hogy a

fogyatékossgal élők milyen helyzetben vannak ma az országunkban, pontosan ezért javaslom, hogy azt a tartózkodást fontolja meg, és szavazzon igennel, ha valóban szeretne változást elérni.

Én értem, hogy ön védekezni próbál a buszközlekedés támogatottságával. Még egyszer mondom, ha önöknek ez kielégülést okoz, tök jó, hogy ez így van, hogy ez 90, illetve 100 százalékban támogatva van, de hát értsék meg, hogy vannak olyan élethelyzetek, amikor egyszerűen nem működik busszal közlekedni. De belemehetünk ebbe, tehát elmondok önöknek egy példát. Ha például valaki Szentestről Hódmezővásárhelyre, 30 kilométerre hordja a gyermekét oktatási intézménybe, mennyire macerás az, hogy reggel kimennek a buszmegállóba, elérik a buszt, leszállnak Hódmezővásárhely központjában, besétálnak a néhány száz méterre lévő iskolába, majd visszafelé a szülő vár a következő csatlakozásra, majd ezután hazamegy, és eltelt gyakorlatilag négy-öt óra hossza abból a napból egy körrel, de neki még el is kell menni a gyermekéért egyébként délután. Szóval, ez a szülő biztosan nem tud egyébként munkát vállalni, és az égvilágon semmit nem tud csinálni a hétköznapiakban, mint hogy oda és vissza a tömegközlekedéssel elhordja a gyermekét az oktatási intézménybe, hogy az tanuljon és fejlődni tudjon. Nyilván ezért választják nagyon sokan az autóval való közlekedést, és ezért várnák el önöktől nagyon sokan azt, hogy ez legyen legalább nullára kihozva, ne kerüljön a rászoruló családoknak pluszpénzébe.

És még egyszer mondom, ne attól függjön ma Magyarországon egy fogyatékossgal élő gyermek tanulása és a fejlődése, hogy mennyi pénz van a szülei zsebében. Én azt gondolom, hogy ez nem egy nagy kérdés, többször elhangzott már. Nincs ennek több százmilliárdos, de még tízmilliárdos költségvetési vonzata sem, de abban sem vagyok biztos, hogy milliárdos költségvetési vonzatról beszélünk. Engedjék át ezt a javaslatot!

Itt Tapolcai képviselő úrnak volt még valamilyen jogtechnikai problémája is. Semmi gond, nyújtsanak be hozzá módosítót, oldjuk meg, hogy segítsünk ezeknek a gyermekeknek és a szüleiknek.

Hát, kíváncsian várom, hogy mi lesz ebből.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Szavazás következik. Ki az, aki támogatja a H/11390. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét? Kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 3 igen. Ki az, aki nem támogatta? *(Szavazás.)* Ez 2. Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a bizottság 3 igen szavazattal, 2 nem szavazat ellenében és 8 tartózkodás mellett elutasította a tárgysorozatba vételt.

Köszönöm szépen képviselő úrnak a szóbeli kiegészítést.

A kábítószer-kereskedelem elleni hatékonyabb fellépés érdekében szükséges kormányzati intézkedésekről szóló H/11497. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Következő előterjesztésünk következik a kábítószer-fogyasztás és -kereskedelem elleni hatékonyabb fellépés érdekében szükséges kormányzati intézkedésekről szóló H/11497. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről.

Elsőként szintén a napirendi pont egyik előterjesztőjének, Varga Ferencnek adom meg a szót. Képviselő úr, öné a szó.

Varga Ferenc szóbeli kiegészítése

VARGA FERENC (független) előterjesztő: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Nagyon röviden szeretném kiegészíteni a javaslatot. Látjuk azt, hogy hosszú-hosszú évek után és rengeteg ellenzéki figyelmeztetés után vagy mondhatnám úgy is, hogy miután gyakorlatilag a vidéket felemésztette a drog, a kormány valamilyen oknál fogva észhez tért, és elkezdett foglalkozni ezzel a rendkívül égető problémával.

Az előterjesztésben szeretnénk a Demokratikus Koalíció álláspontját átvinni, továbbvinni. Van sok olyan része az önök előterjesztésének, azt kell hogy mondjam, amivel jómagam mint vidéki képviselő, egyet tudok érteni, viszont van olyan része is, amivel nem. Tehát szerintem az nem korrekt, hogyha például egy füves cigaretta elszívásáért egy fiatal azonnal meg lehet büntetni, vagy komoly szankcióval lehet sújtani. Nyilván a jó oldala meg az, hogy szerintem a herbált és ezeket a dizájnerdrogokat az országból ki kell takarítani. De hát, a helyzet az, hogy van egy serpenyő, amit önök most megraknak, és az teljes mértékben lehúzza a másikat. Például a prevencióra önök nem igazán áldoznak, nem igazán tesznek a mérleg másik oldalára nagyjából semmit. Úgyhogy ez a javaslat erre próbál meg reagálni. Én kérem önöket, hogy támogassák, és az önök javaslata az valóban legyen egy olyan javaslat, ami nemcsak erővel akar megoldani egy problémát - és talán egy kicsit átesik a ló túloldalára -, hanem tényleg megpróbáljuk ésszel kezelni ezt a nagyjából az elmúlt 15 évben kialakult drogproblémát az országban. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A vitát megnyitom. Kérdezem, ki kíván hozzászólni. *(Jelzésre:)* Hollik István képviselő úr. Öné a szó.

Hozzászólások

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót, tisztelt elnök úr. Valóban, mi úgy látjuk, hogy van egy nagyon sajnálatos, egyébként nemzetközi jelenség, hogy megjelentek ezek a dizájnerdrogok. Ezek irgalmatlan veszélyesek, mert bizonytalan az összetételük. Ráadásul nagyon gyorsan terjednek, hiszen nagyon olcsók. Hogy vidéken is értsék: olcsóbb, mint egy feles.

És ez ellen küzdeni kell. Mindenkinek köszönjük, aki ebben részt vesz, támogatja, hiszen valóban az a célunk, hogy a kábítószer-kereskedőket kézre kerítsük, a kábítószer-előállítás és -kereskedelmet pedig lehetőség szerint nullára szorítsuk vissza. Azt gondoljuk egyébként, hogy a megelőzésnek az egyik leghatékonyabb formája éppen ez: ha nincs drog, akkor nincs fogyasztó sem, hiszen nem tud fogyasztani, mert nem tud hozzáférni.

És egyébként azzal a megközelítéssel sem értek egyet, tisztelt képviselő úr, amit mond, hogy egyik serpenyőbe belerak valamit, és akkor fölmeleg a másik. Azért nem, mert ön szembeállítja a drog elleni harcot a prevencióval. Ez nem „vagy-vagy” kérdés, képviselő úr, hanem „és”, mind a kettőre szükség van.

És azért nem értek egyet az ön álláspontjával, mert ön azt próbálja sugallni, hogy bár mi mindent megteszünk a drogkereskedelem felszámolásáért, de keveset teszünk a prevencióért. Ezzel nem tudok egyetérteni. Van egy akut feladat, a drogterjesztés felszámolása, de emellett egyébként figyelünk a drogprevencióra is. Elkészült például a szülők számára, és a KRÉTA-rendszeren, amit egyébként a legtöbb szülő, én magam is használok a mobiltelefonomon, kiküldésre került a „Láss tisztán!” című tájékoztató füzet, ami egyébként felhívja a szülők figyelmét a kábítószer veszélyeire; és ott egyébként minden szülő értesülhet mindenféle veszélyről és azokról az információkról is, hogy ez ellen hogyan tud védekezni. Az Oktatási Hivatal a függőség és az ehhez

kapcsolódó iskolai erőszak témájában elkészítette és egyébként megnövelt kapacitással elindította a pedagógus-továbbképzési programját. Tehát nemcsak a szülők értesülhetnek, hogy ez a probléma van, ez a probléma súlyos, és hogy nekik szülőként mit kell tenni, hanem a pedagógusok is tudják, hogy ez a helyzet van, és azt is tudják, hogy nekik pedagógusként adott esetben az iskolában hogyan kell erre reagálni. Aztán az Országos Rendőr-főkapitányság is elérhetővé tett olyan információkat, illetve olyan programokat indított el, amelyek szintén azt a célt szolgálják, hogy magukat a lehetséges fogyasztókat, akikre egyébként a dílerek lehetséges fogyasztóként tekintenek - és egyébként a legveszélyeztetettebb korosztály -, a fiatalok figyelmét hívják fel, hogy milyen veszélyekkel néznek szembe, amikor droghoz nyúlnak.

Summa summarum azt akarom mondani, képviselő úr, hogy most küzdünk, hogy fölszámoljuk a drogot, a drogterjesztést és a drogellátást Magyarországon, de nagy hangsúlyt fektetünk és fektettünk az elmúlt években is a prevencióra. Én arra kérem inkább önöket, hogy mind a két törekvésünket támogassák, mert ha jól értem, ön szavakban az egyiket támogatta, de félek attól, hogy amikor majd szavazásra kerül a sor a Horváth László kormánybiztos úr által benyújtott törvényjavaslat esetében, akkor ez a támogatás el fog illanni. Én arra kérem önt, hogy ha már ebben legalább egyetértünk, akkor győzze meg az ellenzéki képviselőtársait, hogy ezt a törvényjavaslatunkat majd támogassák. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Dr. Komáromi Zoltán alelnök úr jelentkezett hozzászólásra. Parancsoljon!

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Úgy gondolom, hogy 43 év orvosi szolgálat után, ami a mentőszolgálatnál kezdődött és háziorvosként fejeztem be, nálam elszántabb és - hogy mondjam... - keményebb ellenfele nincs a droghasználatnak és a drognak, mint amit láttam, és amiről tudomást szereztem, és amilyen problémákat megpróbáltam ennyi idő alatt megoldani. Azt is hozzátéve, hogy '79-80-ban, amikor elkezdtem a pályámat, egész más dolgok tartoztak ebbe a körbe. És meg kell mondanom őszintén, hogy nem volt megfelelő a jogi szabályozás, tehát inkább improvizáltunk ebben a dologban, hogyha valamilyen sikert és hatékonyságot akartunk elérni.

Van egy klasszikus mondás, hogy a törvény nem ismerete nem mentesít a törvénszegés következménye alól. Én ezt úgy fordítottam le mindig is, hogy ha egy gyereknek nem tanítunk meg bizonyos dolgokat, és általában a porszívózást szoktam felhozni példaként, ha a gyereket nem tanítjuk meg porszívózni, akkor hiába mondjuk neki, hogy porszívózz föl a lakásban, hogy rakj rendet, nem fogja tudni a technikáját, nem fogja tudni a részleteit.

Az is egy tapasztalatom, és nagyon sokat jártam már egyetemista koromban is középiskolákba is, orvosként is felvilágosító előadásokat tartani és egészségfejlesztésről, és ebbe beletartozott nagyon sokszor egyébként a káros szenvedélyek - cigaretta, alkohol, egyéb - elleni küzdelem. És az is tapasztalat, és szerintem mindenki el tudja fogadni, hogy a gyerekeket érzelmileg sokkal hatékonyabban lehet megfogni és lehet átállítani a mi oldalunkra, hogy ő ne azért ne kábítószerezzen, mert tiltja a törvény, hanem azért ne menjen a közelébe sem annak, mert ebből baja lehet. És ha nem lesz tisztában azzal, hogy milyen következményei vannak egy hozzászokásnak, és milyen gazdasági, pénzügyi, morális és erkölcsi veszélyei vannak, ha egy szerhez hozzányúl akár életében egyszer, akkor ez a gyerek tudatlanul azt csinál, amit akar.

Az igazság, hogy én nem hiszek a papíralapú és az interneten kiküldött brosúrákban, mert az személytelen, ha a legjobb szakember írja meg, akkor is az egy papír. Ha azt valaki hitelesen el tudja mondani, és el tudja mondani úgy, hogy van módja annak a gyerekek visszakérdezni, és ezekből a visszakérdezésekből derül ki, hogy végül is van információjuk, csak nem biztos, hogy jó, és nem biztos, hogy kellően elrettentő. Egy gyereket nem tudok büntetőjogi lépésekkel elriasztani egy rossz magatartásformától.

Az pedig véleményem szerint illúzió, hogy nulla százalékra leszorítsuk a kábítószer-kereskedelmet, mert ez a világ egyik országában sem sikerült. Tehát tudomásul kell venni, hogy kemény büntetőjogi, rendőri - így mondom inkább - módszerekkel kell a drogterjesztést, -forgalmazást kiirtani, de ha ezzel párhuzamosan nem erősítjük meg azt a lábát ennek a programnak, ami a gyerekek védelmében... Mert mindig erről beszélünk, ugye, hogy meg kell védeni a gyerekeket, és itt majd tulajdonképpen már 6-8-10 éves gyerekekről van szó, aminek megint csak módszertanilag egész más a technikája, mintha egy fiatal felnőttet akarok valamiről meggyőzni. Én úgy gondolom, hogy sokkal jobb szívvel néznék én szakemberként és szakpolitikusként erre a törvényre, ha ott látnám benne rögtön a másik lábát, a prevenciót, ugyanis ha rákeresek szókeresővel a törvényjavaslatra, a „megelőzés” szóra csak a „bűnmegelőzés” szókapcsolatban lehet rátalálni. Tehát nincs benne az, hogy ne magát a bűnt előzzük meg, hanem az ahhoz vezető úton elindulást előzzük meg, hogy még mielőtt egy gyerek a közelébe kerül egy csábításnak, egy kísértésnek, ő tudja azt, hogy ezt nem szabad. Mint ahogy a 3 éves gyereket is meg lehet tanítani arra, hogy ha szaladgál is a járdán, de amikor piros a lámpa, akkor nem lép le a járdáról, és a szülő dolga, hogy ezt megtanítsa, de azért nem baj az, ha az iskola ebben ugyanazzal a módszerrel, módszertannal segít.

Tehát én változatlanul azt mondom, hogy egyetértek a szigorral és ennek a dolognak a kriminális kezelésével azon az oldalon, de ha nem teszünk mellé egy szociológiailag, pszichológiailag jól kidolgozott... - mert egyébként amit a képviselő mondott, azt én nem tartom - hogy mondjam - 1000 százalékos hatékonyságnak. Biztos, hogy a személyes meggyőzés, a személyes kontaktus hatékonyabb egy gyereknél. Nem kellene minden ilyen felvilágosító előadást tartó nem rendőrben és nem pedagógusban potenciális drogdíler vagy drogra való potenciális rábeszélést látni, mert nem az, és erre egyébként is vannak módszerek, hogy azért ezt be lehet korlátozni és kontrollálni is lehet, hogy mi kerül a gyerekek elé egy ilyen iskolai foglalkozásban, de én látni szeretném ezt a lábát is ennek a történetnek, és szerintem sokkal hatékonyabb lenne, mert az, hogy a végeredményt kitakarítjuk, attól az odavezető utat is egyengetni kell, én ebben hiszek, és én ezt a részét szeretném, akár még úgy is, hogy részt vállalom benne, hogy ennek a kidolgozásában segítek. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. *(Jelzésre:)* Selmeczi Gabriella képviselő asszony, öné a szó.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Dr. Komáromi Zoltán alelnök úr hozzászólására reagálva: alapvetően egyetértünk abban, amit elmondott alelnök úr, de azért azt is kell látni, hogy az alapvető információknak ott kell lennie a szülőknél és a pedagógusoknál. Ha például az oktatási intézményekre gondolunk, azért ott az osztályfőnöki óra, a biológiaóra, a védőnő be szokott menni különböző témákban az osztállyal megbeszélni különböző felvilágosító programokat, tehát igazából az oktatási intézményeknél is ott kell legyen ez az információ. De azért van egy bizonyos határ, amit csak törvényekkel nem tudunk

megoldani, tehát oda kell tenni mellé, ahogy ön is mondta, oda kell tennie magát minden egyes szereplőnek, akinek van gyermeke, azért, akinek még nincs, de lesz azért.

Egyszer-kétszer elhangzott, hogy felfoghatjuk a gyermekek védelmét úgy is, hogy minden felnőtt felelős minden gyermekért, és ha így tekintünk a drogellenes küzdelemre, akkor sincs közöttünk vita. Tehát ezzel szerettem volna még kiegészíteni az ön hozzászólását. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem, van-e még... *(Jelzésre:)* Látom, igen. Dr. Komáromi Zoltán alelnök úr, ön a szó.

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK), a bizottság alelnöke: Akkor megint a hullámhosszok kiegyenlítéséről legyen szó. Egy védőnő képzettsége és felkészítettsége ilyen speciális kérdésekben szerintem óriási különbségeket mutat. Én voltam iskolaorvos, nem is kis iskolában, és láttam, hogy az iskolai védőnő mit csinál, miről beszél a gyerekeknek, milyen mélységben beszél a gyerekeknek. Ha ezeket a védőnőket speciálisan nem készítjük föl erre a témakörre mind kommunikációs, mind pedig szakmai munícióval, akkor az, hogy ő védőnő, semmire nem garancia. De azt, hogy a szülő mellett, a tanár mellett kapjanak még impulzusokat ezek a gyerekek, bele kell rakni ugyanebbe a törvénybe, mert akkor vehetjük komolyan az egészséget.

Tehát ha azt mondjuk, hogy kijön most egy törvény, és odacsapunk, egyébként pedig tudjuk azt, hogy prevenció is kell, és azt majd egyébként valahogy csináljuk. Miért nem lehet belerakni ebbe a törvénybe azt, hogy a prevenciónak viszont ez, ez, ez, ez a szabálya, ez, ez, ez felelős érte? Mert az csak akkor fog működni, ha ezeket az anyagokat kidolgozzák, eljuttatják és számonkérlik, hogy ezek a gyerekek részére el lettek-e szakszerűen juttatva. Én ezt a törvényjavaslatot alkalmasnak találom arra, hogy egyben benne legyen ez az egész.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Több hozzászólási igényt én nem látok, én viszont hozzá kívánok szólni, ezért átadom addig az elnöklést dr. Pesti Imre alelnök úrnak.

(Az ülés vezetését dr. Pesti Imre, a bizottság alelnöke veszi át.)

DR. PESTI IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke, a továbbiakban: ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Átveszem az elnöklést, és megadom a szót Varga Zoltán elnök úrnak.

VARGA ZOLTÁN (DK), a bizottság elnöke: Köszönöm szépen. A javaslat plenáris vitájában sok mindent elmondtam magáról a törvénytervezetről, módosításról, arról most nem kívánok beszélni. Viszont volt egy mondata Hollik István képviselő úrnak, amiről mindenféleképpen. Be kell hogy valljam, hogy egyrészt mélységesen fel vagyok háborodva, másrészt pedig szégyellem magam, hogy Hollik István képviselő úrral most egy teremben kell hogy üljek. Volt egy mondata, képviselő úr *(Varga Ferenc: „A vidékiek is értsék.”)*, valószínűleg ön észre sem vette, de önöknek, maguknak ez a véleménye a vidékről. Idézem pontosan: „Hogy vidéken is értsék: olcsóbb, mint egy feles.” Magának, maguknak, kormánypárti képviselőknek ez a véleménye a vidékről, hogy vidéken felesben mérik? Az a mérőszám, egy feles? Olcsóbb, mint egy feles? Hát, nem szégyelli el magát? De most komolyan mondom! Nem szégyelli el magát? *(Dr. Selmeczi Gabriella: Ne kiabáljon!)* Elmondanám, hogy a vidéki emberek adják a maga szájába a kenyeret, a vidéki emberek miatt ülhetnek itt

most maguk a parlamentben. Mert ha a budapestiekén múlik, akkor maga most nem ülne itt, és nem vigyorogna cinikusan. Hát, szégyellje magát, ha valóban ez a véleménye! Az ég szerelmére, ezt gondolja a vidéki emberekről, hogy úgy lehet egy vidéki embernek igazán érveket mondani, hogy olcsóbb, mint egy feles? Hát, én szégyellem magam, hogy egy teremben kell hogy üljek magával, komolyan mondom! Ez a szint önöknél, a kormánypártnál ez a szint, ez a vélemény a vidéki emberekről.

Elmondanám, hogy én sem és a környezetemben például senki sem tudja, hogy mennyibe kerül egy feles. Valószínűleg kevésbé, mint ön. *(Hollik István: Mert Debrecenben élsz!)* Mert vidéki ember vagyok! *(Hollik István: Én is!)* És én büszkén vagyok vidéki ember. Magának mégiscsak ez a véleménye a vidéki emberekről. *(Dr. Selmeczi Gabriella: Mi a véleménye? - Hollik István: Mi a véleményem?)* Hogy olcsóbb, mint egy feles, mert egy vidéki ember a feleshez méri... *(Hollik István: És ez miért sértő?)* Legyen szíves, őrizze meg a nyugalját, majd ha válaszolni akar, akkor megteheti. Jó?

Tehát én szégyellem magam, hogy itt ülök magával egy teremben. És úgy gondolom, hogy ezt érdemes átgondolnia, és megváltoztatni a véleményét a vidéki emberekről. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Megadom a szót Hollik Istvánnak, és átadom az elnöklést Varga Zoltán elnök úrnak.

(Az ülés vezetését Varga Zoltán, a bizottság elnöke veszi át.)

VARGA ZOLTÁN (DK), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszönöm szépen. Természetesen én fogom megadni a szót Hollik Istvánnak, ha szót kér. Hollik István szót kért? Hollik István képviselő úr! *(Hollik István: Igen. Kértem szót, igen.)* Öné a szó.

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): No, tehát... Tisztelt Képviselő Úr! Vidékről jöttem, vidéken nőttem fel, és egyébként vidéki barátaimmal szoktam felest inni.

Az, hogy egy feles mennyibe kerül, és hogy ezt vidéken tudják, az nem sértés. Ha ön - nyilván politikailag - ki akarja forgatni az én szavaimat, ebben egyébként önöknek nagy praxisa van, nagy a gyakorlata benne, szokták is gyakorolni, több évtizede gyakorolják, akkor persze ezt megtehetik. De még egyszer szeretném mondani: vidékről jöttem, vidéki vagyok, sok tekintetben, azt gondolom, hogy vidéken élni egyébként sokkal jobb, mint nagyvárosban. És igen, vidéken tudják, hogy mennyi a feles, de ez nem sértés. Egyszerűen ehhez akartam hozzáigazítani, és ennek a veszélyére akartam felhívni a figyelmet, hogy egy felesnél is olcsóbb az a méreg, az a kotyvalék, az a kis tableta...

ELNÖK: Hogy a vidékiek is értsék!

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): ...amit be kell szedni.

És ez veszélyes. Mert ön bármennyire is nem így tapasztalja, sajnos az a helyzet, képviselő úr - ezek szerint ön nem él vidéken -, hogy éppen ezért az, hogy valaki bemenjen a kocsmába és megigyon egy felest, már kevésbé vonzó, mert olcsóbb megvenni azt a kis tablettát. És ez bizony veszély. Ezért kell megtenni mindent annak érdekében, hogy ahhoz a kis méregtablettához ne jussanak hozzá. Erre próbáltam utalni, és azt gondolom, hogy elég egyértelműen beszéltem most is és az imént is. Úgyhogy legyen kedves, ne forgassa ki a szavaimat! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Dr. Selmeczi Gabriella: Igen!)* Képviselő asszony, öné a szó.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Én azt szeretném kérni, hogy elnök úr ne kiabáljon itt a teremben, ne ordibáljon velünk. Ez nem méltó sem a magyar Országgyűléshez, sem ehhez a bizottsághoz. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Most veszek egy mély levegőt... *(Dr. Selmeczi Gabriella: Magánügy! - Varga Ferenc: Ne kiabáljon!)*, és nem válaszolok. Mert valóban nem méltó, ami itt a kormánypárti képviselők részéről történik akár a bizottsági ülésen, akár a parlamentben.

Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Jelzésre:)* Pesti Imre alelnök úr, öné a szó.

DR. PESTI IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Többször előfordul, sőt szinte mindig előfordul, hogy a szakmai vita szinte másodpercekig tart, és csúnya meg durva meg értelmetlen politikai akcióvá alakul az egész bizottsági ülés.

És most az elnök úr részéről elhangzott, hogy milyen a kormánypárt, és hogy mennyire lelketlenek vagyunk. Egy dolgot hadd jegyezzek meg: a mi miniszterelnökünk nem mondta azt, hogy hazudtunk reggel, éjjel, nappal. Nem mondta a miniszterelnök - meg nem is tette -, hogy úgy kormányoztuk az országot, hogy semmi nem volt igaz. A hazugságra, a gyűlöletkeltésre, a szemkilövetésre önök adtak példát. Tehát akkor, amikor valamilyen kritikát megfogalmaz, halkabban, kulturáltabban, még ha ezt nehéz is elérni és megérteni. Köszönöm.

ELNÖK: Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nem érkezik jelzés.)* Több hozzászólási igényt nem látok. A vitát lezárom. Megadom a lehetőséget végsőóra az előterjesztőnek. Képviselő úr, öné a szó.

Varga Ferenc reagálása

VARGA FERENC (független) előterjesztő: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Pesti Imre képviselő úr, nem mi loptuk szét ezt az országot 15 év alatt, csak mondom. *(Dr. Pesti Imre: Nincs szétlopva!)* De, szét van lopva ez az ország sajnos. Önök azt nézik, hogy mikor mit, honnan tudnak ellopni. Szerettem volna maradni a javaslatnál, de ha már így megint visszamutogatnak 15 év kétharmad után, akkor szerintem jobb, hogyha ezt tisztázzuk. Igen, önök szétlopták ezt az országot 15 év alatt.

Hollik István képviselő úr. Amikor már védekezni kényszerült, akkor korrekt választ adott egyébként. De képzelje el, hogy én egy négyezer fős településen lakom, egy nagyközségben, és nem tudom, hogy mennyibe kerül egy feles. Azért nem tudom, mert nem iszom rendszeresen, van, hogy néha igen, de rendszeresen nem, így nyilván nem követem a feles árát. Viszont a körülöttem élő családok, tudja, hogy minek az árát követik? A kenyérét meg az alapvető élelmiszerekét, ami, fogalmazzunk úgy, hogy az egekben van, meg az infláció is az egekben van.

De akkor most már térjünk vissza a javaslatához. Miután egyébként nekem is ez a mondat volt az első, amit felírtam a papíromra, csak elnök úr lecsapta a kezemről a válaszlehetőséget: ez tényleg egy elég szerencsétlenül kiejtett mondat volt. Nagyon

bízom abban, hogy egyébként önnek nem ez a véleménye a vidékiekről. *(Hollik István: Most mondtam, hogy mi a véleményem!)* Jó mosakodás volt, igen.

Szóval, ami a javaslatot illeti: továbbra is fenntartom.

És szintén Hollik képviselő úrra reagálnék: én nem azt mondtam, hogy vagy a bűnt üldözzük, vagy pedig a prevenciót csináljuk. Egyértelmű még egy laikus számára is egyébként, hogy ezt a kettőt egyszerre kell tenni. De önök most mindent feltettek egy lapra *(Hollik István: Ez nem igaz!)*, és csak a bűnt üldözik ebben a történetben, úgy, hogy teljes mértékben átesnek a ló túloldalára, ha egy fiatal például elszív egy füves cigit, önök máris bedugnák őt a börtönbe. *(Hollik István: Ez nem igaz!)* Szerintem ez nincs rendben, ezt a fiataalt ebben az esetben elvonóra, rehabilitációra vagy bárhova máshová kell küldeni.

És a másik. Ön azt mondja, hogy önök milyen szinten végzik a prevenciót. Örültem neki, hogy itt a felsorolásában, amikor a szülőkről, pedagógusokról, ORFK-ról beszélt, a végén azért odarakta a gyerekeket is - helyesen. De azt esetleg tudja, hogy mennyi a magyar költségvetésben a drogprevencióra szánt összeg? Nem tudja. Azért nem tudja, mert olyan kevés, tehát néhány tízmillió forint összesen. Ezt legutóbb én is kerestem, éppen a Google-ben, de nem találtam, viszont emlékszem rá, hogy éppen Zacher Gábornak hallottam az egyik riportjában, valami 150 millió forint/év. 150 millió forint! Hát, ez azért nevetségesen kevés!

Tehát én továbbra is tartom, hogy a mérleg egyik fele tele van, a másikon meg szinte alig van valami. És ez a törvény akkor lenne egyébként egy nagyon jó törvény, ami megoldaná a drogproblémát az országban, ha kiegészülhetne olyan javaslatokkal, amelyek a megelőzés fontosságát még jobban erőltetnék ebben a történetben. Úgyhogy félretéve a politikai vitát és a szakmai vitánál maradva a végére én arra kérem önöket, hogy támogassák ezt a szakmai jellegű javaslatot, jussunk el legalább addig, hogy tudjunk a parlamentben vitatkozni erről. Köszönöm.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szavazás következik. Ki az, aki támogatja az előttünk fekvő H/11497. számú határozati javaslatot? Kérem, ezt kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 3 igen. Ki az, aki nem támogatta? *(Szavazás.)* 10 nem. Ki az, aki tartózkodott? *(Senki sem jelentkezik.)*

Megállapítom, hogy a bizottság 3 igen szavazattal, 10 nem szavazat ellenében nem vette tárgysorozatba az előttünk fekvő javaslatot.

A napirendi pont tárgyalását lezárom.

A várandós nők szabad orvosválasztásához való jogának biztosításáról szóló H/11090. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

A következő, 7. napirendi pontunk a várandós nők szabad orvosválasztásához való jogának biztosításáról szóló H/11090. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről szól. Elsőként a napirendi pont előterjesztőjének, Szabó Sándor képviselő úrnak adom meg a szót. Képviselő úr, öné a szó. *(Varga Ferenc távozik az ülésről.)*

Szabó Sándor szóbeli kiegészítése

SZABÓ SÁNDOR (MSZP) előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Azt gondolom, hogy az önök előtt lévő előterjesztés egyértelmű. Hosszasan nem kívánom kiegészíteni, csupán arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy politikai hovatartozás nélkül, azt gondolom, támogatható az előterjesztés, hiszen évekkel ezelőtt lehetőség volt a várandós nők számára a szabad orvosválasztás. És én azt gondolom,

hogy meghatározó szerepet játszik a bizalmi kérdés az orvos és a várandós hölgyek között, különösen a biztonságos szülés feltételeinek megteremtésében. Így arra kérem a tisztelt bizottságot, hogy ahogy az előterjesztés is tartalmazza, engedjék tovább ezt a javaslatot, hogy a parlament jogi garanciákat tudjon biztosítani a tekintetben, hogy a szabad szülész-nőgyógyász választásának lehetősége a várandós hölgyek számára megteremtődjön, valamint az ehhez szükséges jogi, pénzügyi garanciák megvalósíthatók legyenek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A vitát megnyitom. Kérdezem, kíván-e valaki hozzászólni. *(Jelzésre:)* Dr. Mészáros Lajos alelnök úr, öné a szó.

Hozzászólások

DR. MÉSZÁROS LAJOS (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Én orvosként dolgoztam abban az időszakban, amit a képviselő úr, előterjesztő úr emlegetett, hogy valamikor működött ez a szabad orvosválasztás a várandós nők esetében. Egyébként a várandós nők szempontjából ez nem volt egy rossz időszak. Ez két dolgon alapult: az egyik a hálapénz jelenléte, tehát az, hogy az legális volt, a másik pedig az orvosok rendkívül alacsony keresete. Ennek a két tényezőnek az együttállása hozta meg azt a lehetőséget, hogy a szülész-nőgyógyász orvosok úgymond felvállaljanak várandós nőket, a terhesgondozást végigvigyék, és amikor a szülésre került a sor, akkor adott esetben éjszaka, hétvégén vagy bármikor egy telefonhívásra bemenjenek.

Ma már nem ezek a körülmények. Egyrészt, hála istennek, a fizetések jelentősen nőttek az orvostársadalomban, a másik pedig, hogy a hálapénz jogellenessé vált, büntetőjogi kategóriává vált, és ezért az orvosoknak nincs már motivációja arra, hogy elfogadják ezeket a felkéréseket, a várandós nőknek viszont biztosítani kell a társadalombiztosítási ellátásban azt, hogy szakszerű ellátást kapnak.

A szülészeti ellátás kétféle lehet: vannak a tervezhető szakaszai, meg vannak a sürgősségi szakaszai. A tervezhető szakaszban, tehát a terhesgondozás folyamán adódhat olyan, hogy egy orvos végig tudja vinni a várandós nőt, de természetesen ez is függ az egészségügyi szolgáltató működési rendjétől, hiszen például az orvos, aki éjszakai ügyeletet vitt, nem áll rendelkezésre a következő nap folyamán, és ha aznapra esik a terhesgondozás, akkor nyilván egy másik orvos fogja ezt elvégezni, és még kevésbé lehet biztosítani ugyanazt az orvost egy akutan beinduló szülés esetén. Ilyen esetben a társadalombiztosításnak egy dolgot kell biztosítani, de azt tényleg kell, hogy legyen egy kompetens, szakmailag képzett szülész a szülés folyamán, és legyenek meg a megfelelő körülmények, tehát álljon rendelkezésre műtő, álljon rendelkezésre aneszteziológus, hogy ha netán mondjuk, egy akut császármetszés válik szükségessé. Tehát ezeket a feltételeket teljesíteni kell.

Nem tudok olyan nemzetközi gyakorlatról sem olyan országokban, ahol szintén nincs hálapénz, és ott már régebbi előzményre vezethető ez vissza, tehát ott sincsenek ezek a választható orvosok, akik éjjel-nappal rendelkezésre állnak, tehát ez a nyugat-európai gyakorlatban sincs. Ilyen van a magángyakorlatban, annak viszont csillagászati ára van, elenyésző ahhoz képest, amit abban a korábban emlegetett időszakban az egyes családok fizettek, az sem volt kevés a családok szempontjából, de maga a szolgáltatás bekerülési értéke szempontjából viszont elenyészőnek volt tekinthető, tehát az mindenképpen egy torz rendszer volt.

Én azt gondolom, hogy a társadalombiztosítónak biztosítani kell a megfelelő körülményeket a szülészeti ellátás tervezhető és akut részeiben, és akkor nincs különösebb gond. Ha lehet, és a szolgáltató működési rendje lehetővé teszi, akkor

lehetőleg biztosítani kell a szabad orvosválasztást, de ezeken a kereteken belül. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. *(Jelzésre:)* Dr. Komáromi Zoltán alelnök úr, öné a szó.

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Hogy mondjam, nekem a szabad orvosválasztás mint követelés sokkal kevésbé fontos, mint amit Mészáros alelnök úr mondott, hogy a szülő nő számára a terhesség egész idejére, beleértve a szülést és a gyerekágyi részt, álljon rendelkezésre felkészült, pihent, a szakmáját jól végző, jól csináló szakember. Viszont az a baj, hogy az utóbbi négy-öt évben olyan folyamatok indultak el, és állami szabályozás van ezen a területen, tehát törvények, kormányrendeletek, miniszteri rendeletek szabályozzák a kereteket, ami tulajdonképpen létrehozott mostanra egy olyan helyzetet, hogy az állam, amely egyébként felelős az állampolgárainak az ilyen szintű ellátásaiért, nem tudja ezt a feladatát teljesíteni.

Magyarul, ezelőtt húsz évvel minden olyan városi kórházban, ami nem egy szakkórház volt vagy csak egy egész kicsi portfólióval rendelkező belgyógyászat, krónikus belgyógyászat, általános sebészet, és szinte nem is voltak ilyen kis kórházak, most a városi kórházaknak egy nagy részében és egyre nagyobb részében nincs szülészeti, fekvőbeteg-ellátás. Terhesgondozás van, de amikor a szülésre kerül a sor, akkor nem tudnak ott abba a kórházba menni. És akkor vegyük Csongrád megyét, Szentesen nem tudnak szülni, ami régen megyei kórház volt, Orosházára, Vásárhelyre vagy pedig Szegedre kell a szülés levezetésére eljutni. Ez viszont egy nehéz dolog, amikor mondjuk, egy gyorsan beinduló szülésről van szó, és itt akár olyan szituációk is létrejöhetnek, ami a magzat és a szülőanya egészségét, életét veszélyezteti.

Miért jött létre ez a helyzet? Igaza van Mészáros főorvos úrnak, az orvosi béremelés, ami egyébként öt éve eldöntetett, nem volt végigtárgyalva, nem a mértéke, hanem a technikája. Ha jól emlékszem - akkor még csak szakértőként jártam ebbe a Házba -, gyakorlatilag egy hét alatt keresztülment ez a parlamenten. Voltak szakmai szervezetek és voltak politikusok, akik mondták, hogy vigyázzunk, mert nincs benne teljesítményem. Tehát egyetlen mérőszám van: hogy hány éve kapta valaki a diplomáját, és hogy ezt a diplomától eltelt időt az egészségügyben töltötte-e, nem is biztos, hogy a szakmájában, de az egészségügyben. Innentől kezdve sem az állam kezében nem maradt fegyver, sem az intézményi menedzsment kezében nem maradt fegyver, hogy a többletteljesítményt vagy a jó teljesítményt dotálja. Igaz, hogy benne volt - azt hiszem, most már kikerült belőle - az a verdikt, hogy az intézményvezető szabadon dönthet plusz/mínusz 20 százalékból az illető egészségügyi dolgozók bérééről, de ezt egyetlenegy menedzsment vagy igazgató sem meri megcsinálni, mert abban a pillanatban mindenféle retorzió nélkül, akinek levették a fizetését, kilép, és fog találni egy másik állást, mert hogy mindenhol szakemberhiány van.

Tényleg ki kellene nézni külföldi országokba. Olaszország egy példa, ahol állami kórházakban van szülészeti, tehát a működőképességét az állam szavatolja, de ha odakerül egy szülő nő, hogy neki választott orvosa van, akkor ennek a kórháznak ki van függesztve a honlapján és fizikailag ténylegesen az épületben is, hogy minek mi az ára. Az állam nem biztosítja a szabad orvosválasztást; azt biztosítja, hogy január 1-je 0 órától december 31-én 24 óráig vagy 23 óra 59-ig biztosítja az ellátást, és ha valakinek ennél több kell, annak kiegészítő biztosítással vagy a kórház pénztárába való befizetéssel módja van ezt az alapszolgáltatást überelni.

Nálunk mi a helyzet? Az orvosi béremelés megemelte a magánegészségügyi szolgáltatók díjtételét. Mert az orvos ugyanazzal a bérelvárással van a magánszférában, mint amit megkap az állami szférában. Itt főleg a 30 évnél több időt az egészségügyben töltő orvosokról van szó.

Igen ám, csak a szülészeti egy olyan speciális része az egészségügynek - de sajnos egyre több ilyen lesz, és ki fog alakulni egy olyan réteg, amely a nagyvárosokban és a fővárosban tud annyi pácienszt ellátni, hogy abból jobban él és többet keres, mintha ugyanezt az energiát az állami intézetbe fekteti beteggyógyításába. Emiatt tulajdonképpen a szülészeti osztályok kiürültek. És hiába jött az a megint csak állami rendelkezés, hogy egy megyében legyen egy vezető kórház, és az összes városi kórházat ehhez kvázi hozzárendelik, és a szakmai vezetést a megyei kórház végzi. Ebben, ugye, benne volt az az ígéret, amit én magam részéről rögtön szóvá tettem, hogy nem fog működni, hogy a megyei kórház vezetője jogosult egy átmeneti szakemberhiányt úgy orvosolni, hogy a megyei kórházból deponál oda szakembereket. Egyébként ez Kalocsán történt, mondjuk, gyermekgyógyászatnál, hogy Kecskemétről és Bajoról vitték át a szakembereket, mert úgy nézett ki, hogy megoldódik ez a helyzet. Nem oldódott meg. Mi történik? A maradék szakembereket szippantja be a megyei kórház, és a városi kórház portfóliójából kihúzzák a szülészeti, gyermekgyógyászatot, sorba, sorba, sorba mindent.

Tehát én azt mondom ennek a határozati javaslatnak a kapcsán, hogy nagyon fontosnak tartanám azt, hogy kormányzati intézkedések történjenek arra, hogy munkajogilag korrekt módon és lehetőleg a lakosság vagy a biztosítottak hozzájárulása nélkül is működőképes városi kórházi hálózat működjön, csak sajnos az a baj, hogy időnként... Szolnok - két orvos elmegy nyugdíjba, egy meghalt, és egy megyei kórház szülészete gyakorlatilag rommá ment. Ami anakronisztikus volt benne, hogy volt olyan három hónap, amikor hétvégén a szülő nőket vagy Debrecenbe vagy Budapestre kellett volna szállítani, de a helyi konszenzusban Ceglédre szállították, ahol egyébként a főorvoson kívül egy 72 és egy 81 éves kolléga vitte a frontot. És így tudtak a szolnokiak legalább Cegléden szülni.

És most hiába mutogatunk vissza az öt évvel ezelőtti elfogadott orvosi béremelésre, aminek egyébként nagy részét inflálta az élet, ki kell találni valamit a gyermekgyógyászokra, ki kell találni valamit a háziorvosokra, ki kell valamit találni a szülészetre. És ez állami feladat, mert ez az egészségügy hiába biztosítási alapú, de az állam áll mögötte, a kormány áll mögötte.

És igenis, ki kell találni olyan technikákat, hogy a városi szülészeti működések maradjanak. És itt, én tudom, hogy legalább 5-600 szülés ott kell hogy legyen, hogy azt mondhassuk, az a team alkalmas arra, hogy ott egy folyamatos szülészeti ellátás történjen. De akkor ezt úgy kell kijelölni, hogy ezt a lakosság megértse, elfogadja, és garanciákat lásson mögötte. És ez a fontosabb. De hogy valaki hozzájuthasson állami intézetben egy általa választott orvos tevékenységéhez, aminek a díjtétele, mondom, nyilvános és befizethető, vagy többletbiztosítással finanszírozható, ennek meg kellene teremteni a lehetőségét. Mert, ugye, volt két modell, amelyik ebbe az irányba elindult, az egyik Rácz Jenő, Veszprém, a másik pedig az Uzsoki, még nem ez a mostani, hanem a 12-13 évvel ezelőtti. Azóta viszont csak az egyetemeknek engedélyezik azt, hogy magánellátást biztosítsanak az egyetemi infrastruktúrában belül. Tehát nem ketté kell választani a magánellátást az állami ellátástól, mert az nagyjából ketté van választva, hanem olyan szabályokat kell hozni, ami ezt működőképesé teszi. És ha egy orvos úgy dönt a speciális szaktudása révén, hogy ő akkor inkább magánorvosként dolgozik, akkor ne roskadjon össze az a kórházi

osztály, ahol, mondjuk, két orvos egyidejűleg gondolkodik ilyenén, mert az ellátási biztonsághoz az is hozzátartozik, hogy működőképes marad az az osztály.

És az rendben van, hogy a megyei kórházakat meg kell erősíteni, de vannak szakmák, amelyeket városi kórházakban is működtetni kell. Lehet, hogy csak 7-től 19 óráig - mondjuk, a szülészeti nem ilyen, de ha van, mondjuk, baleseti sebészet a kis sérülésekre reggel 7-től este 7-ig, az sokkal kisebb baj, mintha ezeket a betegeket is 25 kilométert kell arrébb vinni, hogy egy gipszet felhelyezzenek, vagy egy tűződróttal rögzítsék a radiustörését.

Tehát én azt mondom, hogy itt az állami felelősség ebben, és én nagyon szeretném, ha ez az országgyűlési határozat abba az irányba indítaná el a gondolkodást, hogy nemcsak a szülészknél, hanem a többi ilyen szakmában, amikor bármikor akut eset jöhet létre, az állam garantálja azt, hogy az ellátás ezekben az intézményekben lezajlódjon. Ha pedig a biztosítottak az az igénye, hogy ő választott orvossal szeretné megoperáltatni magát, akkor ez munkajogilag is és - hogy mondjam... - pénzügytechnikailag is és szakmailag is legyen szabályozva, mert jelenleg nincs. Tehát én ezt így tudom felfogni, és ebbe az irányba szeretnék egy kicsit lendületet adni ennek.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Jelzésre:)* Dr. Pesti Imre alelnök úr. Öné a szó.

DR. PESTI IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm. Igyekszem nagyon rövid lenni. Részben az előterjesztőnek, részben Komáromi képviselőtársamnak igyekszem válaszolni.

Felvetette, hogy plusz 20, illetve mínusz 20 százalék lehetőség legyen a kórházigazgatók kezében, hogy többet vagy kevesebbet adnak. Jelzem, hogy a kamara kötötte az ebet a karóhoz, hogy nem lehet lefelé eltéríteni, csak fölfelé. Tehát a kamara ezért a döntésért valamilyen formában felelős.

A másik, az előterjesztőnek: valóban, a paraszolvencia megszüntetése öt évvel ezelőtt történt. Beleépült a mi világunkba, a mi életünkbe, és egy picit azt hittük, hogy ha az ember fizet, akkor jobb ellátást kap. Ezért élt sokáig a paraszolvencia, gyakorlatilag mi tartottuk életben a paraszolvenciát.

A paraszolvencia megszüntetése előtti napokban szült a lányom, nyilvánvaló fogadott orvossal. Minden kapcsolat megvolt, szült, remekül sikerült. Majd a paraszolvencia megszüntetése után két évvel szült ismét a lányom, és nem volt fogadott orvos. Fölajánlottam, hogy valamit majd megpróbálok, a lányom mondta, hogy nem. A tapasztalás a következő volt: a nem fogadott orvosnál, a véletlenül kiválasztott orvosnál sokkal jobb élményeket kapott és tapasztalt a lányom, mint a fogadott orvosnál. Ettől a pillanattól kezdve egy picit nekem is megváltozott a véleményem, és a fogadott orvos iránti vágy meg annak a különleges lehetősége bennem is csökkent és elveszett. Ma úgy gondolom, hogy nem akkora érték a fogadott orvos, bár nem vetem el mindazt, amit Komáromi képviselő úr mondott. Nyilvánvaló, az egész egészségügy egy borzasztó bonyolult rendszer, nagy változásokon megy keresztül, valószínű, hogy ezen gondolkodik el, de nem látom a szülészeten ennek különösen a jelentőségét. Arról nem is beszélve, hogy a szülések nagy része jelentős orvosi beavatkozás nélkül is sikeresen lezajlik. De mindaz, ami előtte a betegvezetés során zajlik, az meg nagyon-nagyon fontos.

Komáromi képviselő úr, az a kérésem, a szakmai kollégium állásfoglalását a szülések, a kórházak nagysága és a szülésszám levezetésével kapcsolatban olvassa el, más lesz a véleménye. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Több hozzászólási igényt nem látok, a vitát lezárom, és az előterjesztő képviselő úrnak megadom a szót a reakcióra. Parancsoljon!

Szabó Sándor reagálása

SZABÓ SÁNDOR (MSZP) előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr, és köszönöm a hozzászólásokat is az előttünk lévő határozati javaslatához. Azonban továbbra is azt gondolom, hogy a szabad orvosválasztás lehetősége alapvető fontossággal és jelentőséggel bír mind a magzat, mind pedig az anya biztonságos szülésének megvalósítása érdekében.

Amit Komáromi képviselő úr elmondott, leginkább azt igazolja és pont azt igazolja, amit egyébként az előttünk lévő határozati javaslat is rejteget. Egyébként annak a d) pontja leginkább utal erre, ha elolvassák és tanulmányozzák, akkor látják, hogy pont erre vetít rá, mely szerint a javaslat d) pontja arról szól, hogy ki kell dolgozni olyan finanszírozási és szervezési megoldásokat, amelyek garantálják a várandós nők szabad orvosválasztásának a jogát az egész országban, minden, tehát nemcsak a megyei jogú városokban lévő kórházakban, hanem minden városi intézményben. Úgyhogy továbbra is arra kérek mindenkit, hogy ezt a javaslatot szíveskedjenek támogatni, már csak azért is, mert úgy látom, hogy más jellegű kérdések is felmerülnek a határozati javaslat kapcsán, és legalább a parlamentben erről tudunk érdemben is vitatkozni. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szavazás következik. Ki az, aki támogatja a H/11090. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét? Kérem, kézfelemeléssel ezt jelezze! *(Szavazás.)* 2 igen. Ki az, aki nem támogatta? *(Szavazás.)* 10 nem. Azért megkérdezem, hogy ki az, aki tartózkodott. *(Nincs jelzés.)* Megállapítom, hogy a bizottság 2 igen szavazattal, 10 nem szavazat ellenében nem vette tárgysorozatba az előttünk fekvő javaslatot. A napirendi pont tárgyalását lezárom. Köszönöm képviselő úrnak.

A babaváró hitellel kapcsolatos vis maior esetek kezeléséről szóló H/10741. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

A következő, nyolcadik napirendi pontunkban a babaváró hitellel kapcsolatos vis maior esetek kezeléséről szóló H/10741. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről fogunk beszélni. Elsőként a napirendi pont előterjesztőjének, Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak adom meg a szót, és örömet fejezem ki, hogy sikerült neki ideérnie, hiszen kérdéses volt, hogy a másik bizottságról ide tud-e érni időben. Képviselő úr, ön é a szó.

Z. Kárpát Dániel szóbeli kiegészítése

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik) előterjesztő: Köszönöm szépen, elnök úr. Egyben bízhattam, a bizottság szakmai munkájában, hiszen mindig szakmailag megalapozott, ám annál hosszabb vitákat szoktak folytatni a különböző napirendek kapcsán, így a Gazdasági Bizottság ülése vígan véget érhetett, mire én ideértem, ezért külön köszönet.

A babaváróval kapcsolatos javaslatommal azért is jöttem egy optimista hangulatban, hiszen ebben a bizottságban egyszer már megemlítettem a babaváró életkori szűkítésével kapcsolatos aggályaimat, és aztán a kormány ebből azért igen sok

mindent a magáévá tett, tehát a korlátozáson enyhített szerencsés módon. Ettől még nem lesz tökéletes a konstrukció, de maga a konstrukció egy jó és pozitív előjelű valami, ezt nem áll módunkban vitatni és okunk sincs rá.

Amikor ezt a javaslatot megfogalmaztam, bejárta a médiát egy nagyon sajnálatos, hitelfelvétel utáni eset, ami egy család tragédiájában testesült meg, a gyermek elvesztése idézte elő azt, hogy egy gyors visszafizetési kötelezettség és emlékeim szerint azért egy komoly kamattal terhelt visszafizetési kötelezettség jelentkezett. Több ellenzéki párt jelentkezett különféle javaslatokkal ezt követően, talán a bizottság ülésén is volt egy ilyen sorozat, ahol különböző megközelítésekből próbálták ezt a problémát enyhíteni.

Én a javaslatomat azért tartom fenn, mert azt látom, hogy a pénzüintézetek esetében az a méltányossági eljárásrend, amire ilyenkor szükség lenne, nincs kiépítve, nem áramvonalasított. És hogy milyen rendező az élet? Az említett OTP-s eset sajtóreakcióit követően most Északkelet-Magyarországról befutott hozzám egy egészen hasonló eset, ahol egy CSOK-os ingatlannál okozott problémát az, hogy a szülés után sajnos maradandó károsodás következett be a kicsi egészségében, emiatt kellett eladni, értékesíteni a CSOK-os házat és egy szolgálatilakás-szerűségbe költözni, hogy kellő közelségben legyen orvosi kezelés és orvos minden pillanatban. Ebben az esetben sem tapasztaltuk azt, hogy lenne egy automatikus méltányossági csatorna, pedig ez olyan élethelyzet, amiről úgy gondolom, hogy a teremben ülők 100 százaléka úgy gondolja, hogy méltányosságot kell gyakorolni.

A pénzüintézet azt fogja mondani minden ilyen esetben, hogy létrejött egy kétoldalú jogviszony, és ettől eltérni is csak közös egyetértéssel lehet, és megvannak ennek a jogi útjai. Mi viszont azért ülünk itt, hogy ha van valami piaci zavar, és álláspontom szerint ez egy piacizavar-szerűség, akkor ezt próbáljuk meg ellensúlyozni valamilyen úton-módon. Nyilván az ellensúlyozás egyik csatornája az lenne, ha ilyenkor az állam első körben helytáll, és akár a pénzüintézettel megegyezésre jutva először a család problémáit hárítsuk el, tehát ne legyen büntetőkamat, legyen egy kedvezőbb, rugalmasabb visszafizetési lehetőség az indokolt részre. A másik út az, ami számomra szintén elfogadható, hogy a törvény erejével kényszerítjük a pénzüintézeteket arra, hogy gyakoroljanak méltányosságot olyan egyéni tragédiák esetén, amikor ez indokolható és indokoltta válik.

Azért hoztunk határozati javaslatot, mert így meghagyjuk a kormány számára a szabályozás szabadságát, és azt, hogy a saját eszközeivel úgy szabályozza ezt a területet, ahogy akarja, de a szándék egyértelmű. Ha akár a babaváró, akár más konstrukciók esetén egyéni tragédiák árnyalják az egyedi élethelyzetet, és ezért teljesíthetlenné teszik a korábbi követeléseket, tehát az eredetileg fennállt körülmények alapvetően, gyökeresen változtak meg, és ebben a család önhibája nem érhető tetten, akkor gyakoroljunk méltányosságot, és a parlament dolgozza ki ennek a megfelelő folyosóit. Ebben kérem a tisztelt bizottsági tagok támogatását.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A vitát megnyitom. Kérdezem, kíván-e valaki hozzászólni. *(Jelzésre:)* Igen. Hornung Ágnes képviselő asszony, öné a szó.

Hozzászólás

HORNUNG ÁGNES (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Köszönjük szépen képviselő úrnak is, hogy idehozta ezt a javaslatot, és korábban már számos konstruktív vitát folytattunk több témában is, amiből nagyon sok életképes és jó javaslat született. Ezt az előterjesztést is mi már tényleg több körben láttuk, több ellenzéki párt és képviselőtársunk hozta ide ezt a javaslatot.

Azt tudom mondani, amit akkor is elmondtunk, hogy ez egy olyan jogviszony, amely egy háromoldalú szerződés, gyakorlatilag a pénzintézet, az állam és a hitelfelvevő vagy támogatást felvevő között alakul ki. Az állam részéről számos olyan méltányossági elem került beépítésre ebbe a konstrukcióba, amivel az állam a ráháruló kötelezettségnél a terheket enyhíteni tudja, azokat a terheket, amelyek ilyen tragikus esetben a különböző állampolgárokat érintik, azonban a pénzintézetekre ebben az esetben nem tudunk befolyást gyakorolni. Vannak olyan helyzetek, amelyekben igen, de a babaváró támogatásnál nem, hiszen, ahogy ön is mondta, ez egy kétoldalú szerződés, amelyet megkötöttek a pénzintézettel, illetve amit a hitelfelvevő az állammal kötött, úgyhogy ezekre tekintettel ezt a javaslatot most sem tudjuk támogatni. Sajnálom. Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Több hozzászólási igényt nem látok. A vitát lezárom, és megadom előterjesztőként a szót képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

Z. Kárpát Dániel reagálása

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik) előterjesztő: Nagyon röviden. Köszönöm a kormánypártok képviselőinek ösztönzését, tehát ez egy fontos alap, hogy érdemi vitát tudjunk folytatni. Szerintem ennél az is jobb megközelítés lenne, ha azt mondaná a kormány, hogy felállít egy vis major családvédelmi alapot, belecsoportosítja azt a, nem tudom, 200-300-400 millió forintot a költségvetésből, és azt mondja, hogy addig, amíg ezekre az egyedi élethelyzetekre nincs egy olajozott válasz egy bank, az állam és a család közötti mechanizmus alapján, addig valamifajta segítséget nyújt áthidaló megoldásként.

Hosszú távon pedig én nem látom akadályát, technikai akadályát sem egy olyan módosításnak, ami igazából a pénzintézetek belső szabályozásába rakja országos szinten és a már meglévő jogügyletekre vonatkozó módon is azt, hogy bizonyos esetekben igenis le kell ülni és a méltányosság gyakorlásának útjait meg kell találni. Azért sem látom ezt lehetetlennek, mert a bankok is a goodwilljükből élnek. Tehát ha kikerül egy pénzintézetről az, hogy ilyen esetben nem gyakorol méltányosságot, annak rettenetesen komoly piaci kárai is vannak. Tehát én úgy gondolom, hogy a pénzintézeteknek is jól felfogott érdeke az, hogy valamifajta közös megoldást ilyen esetekben találjanak. Ez az általam említett eredeti esetről is fellelhető volt, hogy azért egy nagyon komoly közéleti diskurzus alakul ki. Tehát én azért kérem önöket arra, hogy a javaslat megszavazásával legalább a vita lehetőségét nyissuk ki, hogy ez a vita a nyilvánosság egy szélesebb dimenziójában folyhasson le. Én éppen ezért fenntartom ezt a javaslatot. De nem zárok el az elől, hogy akár a pénzügyi felügyeletet gyakorló Magyar Nemzeti Bank, akár a parlament felé további javaslatokat tegyen annak érdekében, hogy az ehhez hasonló élethelyzeteket humánus módon, az ügy mögött nem a vonalkódot, hanem az embert látva képesek legyünk rendezni. Köszönöm.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Mielőtt szavaznánk: képviselő úr mondta, hogy hosszasan szoktak zajlani a Népjóléti Bizottság ülései. Valóban, igaza van, hosszasan szoktak zajlani, de azt kell hogy mondjam, hogy nekünk ez fel sem tűnik, mert jó társaságban repül az idő.

És akkor most szavazás következik. Ki az, aki támogatja a H/10741. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét? Kérem, kézfelemeléssel ezt jelezze!

(Szavazás.) 2 igen. Ki az, aki nem támogatta? (Szavazás.) És ki az, aki tartózkodott? (Szavazás.)

Megállapítom, hogy a bizottság 2 igen szavazattal, 8 nem szavazat ellenében és 2 tartózkodás mellett elvetette a tárgysorozatba vételt.

A napirendi pont tárgyalását lezárom. Köszönöm szépen képviselő úrnak, a méltató szavakat meg külön. (Z. Kárpát Dániel távozik az ülésről.)

**A hosszú házasságért járó elismerés bevezetéséről szóló H/10345. számú határozati javaslat
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)**

A következő, a 9. napirendi pontunk tárgyalása következik: a hosszú házasságért járó elismerés bevezetéséről szóló H/10345. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről fogunk dönteni. Elsőként a napirendi pont előterjesztőjének, Dúró Dóra képviselő asszonynak adom meg a szót. Képviselő asszony, öné a szó.

Dúró Dóra szóbeli kiegészítése

DÚRÓ DÓRA (Mi Hazánk) előterjesztő: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! A javaslat előterjesztését azért indítványoztam, mert Magyarországon egy nagyon súlyos demográfiai válságban élünk már 45. éve, illetve egy mentális krízisben is, amelyre érdemi válaszokat kell tudnunk adni.

Ha megkérdezzük a mai fiatalokat, hogy miért nem vállalnak gyermeket, akkor az egyik első érv az, hogy nem tudnak megfelelő párkapcsolatot kialakítani, és a Semmelweis Egyetem Magatartástudományi Intézetének kutatása szerint a magyar felnőttek közel 60 százaléka kötődési zavarral éli az életét. Tehát nagyon fontos, hogy a demográfiai krízis megoldásaként is már a párkapcsolati problémákra is valamifajta választ tudjunk adni. (Dr. Pesti Imre távozik az ülésről.)

Egy mentális krízisben is éljük a mindennapjainkat. A múlt héten négy, egymástól teljesen független kutatás jelent meg: magyarországi, európai uniós, illetve az ENSZ égisze alatt is nyilvánosságra hozott kutatások. Ebből egy adatot emelnék ki: a 15 és 19 évesek körében a legfőbb halálokká vált az öngyilkosság.

Megtartottuk Magyarország első anyaparlamenti ülését is, amelynek egyik előadója Pécsi Rita volt, aki arra hívta fel a figyelmet, hogy már óvodáskortól egyfajta teljesítménykényszerben élnek a gyerekek, hogy milyen versenyeken vesznek részt, milyen eredményeket érnek el, milyen rendezvényeken tudnak helytállni, illetve a felnőttkorunkat is áthatják a munkahelyi elismerések. Ezzel szemben szeretném azt a szempontot behozni a közéletbe, hogy ismerjük el a hosszú házasságot mint értéket, és azokat, akik kitartanak házasságukban, anyagi juttatás is illesse meg: a tizedik évfordulón 100 ezer forint, majd ezt a huszadikra duplázva, a harmincadikra megháromszorozva és így tovább.

Miért a házasságot kellene elismerni, és hogyan jön ez egyáltalán egy mentális krízishez? Kutatások sora támasztja alá világszerte és Magyarországon is, hogy a házasság a mentális, a fizikai egészségre, az életvezetésre és a gondolkodásmódra is pozitív hatással van. A KINCS, a Kopp Mária Intézet a Népesedésért és Családokért tanulmányából is kiderül, hogy nagyobb érzelmi biztonságot, több boldogságot jelent, és olyan kompetenciák erősödnek a házasságban, mint az időmenedzsment, a kompromisszumkészség, sőt még a humorérzék is.

A házasság kapcsán a Semmelweis Egyetem Magatartástudományi Intézete 2013-ban mutatta ki, hogy a kölcsönös gondoskodás, az egymásnak nyújtott emocionális támasz és a nagyobb pénzügyi biztonság mind-mind a házassághoz kapcsolódnak; és az is egyértelműen kijelenthető, hogy a házasságok egészségesebbek,

boldogabbak és elégedettebbek. Amerikai kutatások is alátámasztják természetesen azt, hogy az egyének számára is előnyös a házasság, minden más együttélési formával szemben, illetve az egyedülléssel szemben is. A különböző betegségekből vagy a súlyos műtétekből való felépülés esélyét is növeli az egyedülállókhöz képest az, ha valaki házas, és a halálozás kockázata összességében közel duplája különböző műtéteket követően.

Az Egyesült Királyságban is készültek kutatások, Japánban is és Brazíliában is, és mindegyik egyöntetűen állítja, hogy mind a fizikai, mind a mentális egészségre vonatkozóan pozitív hatással van a házasság.

Egyébként van olyan kutatás, amely kiemeli, hogy a férfiak számára sokkal előnyösebb a házasság, míg mondjuk, mentális oldalról, azt mondják, hogy a nők sokkal nyugodtabbá és kiegyensúlyozottabbá válnak, amint a kapcsolatnak olyan súlya lesz, hogy házassággal pecsételik meg. Ehhez képest Magyarországon, ha megnézzük a jelenlegi helyzetet, sajnos az évente megkötött házasságok száma csökken. Az érzékelhető volt, hogy a Covid-időszakban sokkal kevesebben kötöttek házasságot, és az elhalasztott házasságok miatti többlet jelentkezett akkor, amikor a rendezvényekre már semmilyen lezárás nem vonatkozott, de azóta is csökken. A válások száma ingadozott. Az ezer házasságkötésre jutó válások száma egyébként 2020-ban volt a legalacsonyabb.

Azt is ki kell emelni, hogy a nők esetében átlagosan 30, férfiak esetében pedig 33 év az életkor a házasságkötéskor. És itt szintén a gyermekvállalással való összefüggésekre szeretnék utalni, hiszen a demográfiai krízis megállításának az egyik pontja lehet az, ha sikerül minél korábbra előrehozni a gyermekvállalás időpontját. Ha a házasság időpontjában már 30 évesesek átlagosan a nők, a férfiak pedig 33, ez összefügg nyilván azzal, hogy sokan csak a házasságkötést követően vállalnak gyermeket.

A javaslat tehát azt célozza, hogy a házasság értéke melletti kiállást deklarálja az Országgyűlés, és ehhez kérem az önök támogatását. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. A vitát megnyitom. Kérdezem, ki kíván hozzászólni. *(Jelzésre:)* Hornung Ágnes képviselő asszony. Öné a szó.

Hozzászólás

HORNUNG ÁGNES (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Köszönjük szépen képviselő asszonynak a javaslatot. Nagyon sok kérdésben egyetértünk abban, ami elhangzott, illetve a család és a házasság szentségét érintően is nagyon sok kérdésben egyetértünk. Erre tekintettel is van számos olyan intézkedés, több mint harminc olyan intézkedés, amely a családokat segíti, és nagyon sok olyan intézkedés van, amely a házasságot segíti vagy amely olyan családtámogatás, amely a házassághoz kötött. Ez mind-mind azért van, hogy a házasságkötést segítsük, amennyire ezt egy kormánytól lehet, hiszen ez mégiscsak két embernek a döntésén múlik, mi csak a háttérben tudunk biztonságot adni, és így tudunk hatni az emberekre.

Mindezek következtében, ahogy ön is mondta, a házasságkötések száma emelkedett az elmúlt 15 évben. Nem szeretném most itt kiemelni egyesével azokat az intézkedéseket, amelyeket hoztunk, de van több olyan intézkedés, amely az ön által említett összegnél is nagyobb összeget hagy a családoknál. Például az első házások 120 ezer forintos adókedvezménye.

Úgyhogy mindezekre tekintettel most ebben a javaslatban mi nem értünk egyet. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nem érkezik jelzés.)* Több hozzászólási igény nem látok. A vitát lezárom, és megadom Dúró Dóra képviselő asszonynak a lehetőséget a válaszadásra. Parancsoljon, képviselő asszony!

Dúró Dóra reagálása

DÚRÓ DÓRA (Mi Hazánk) előterjesztő: Köszönöm, elnök úr. Köszönöm képviselő asszonynak a hozzászólását. Van egy nagyon alapvető különbség az önök intézkedései és az általam benyújtott javaslat között: az önök intézkedései motivációt jelentenek a házasságra, az én intézkedésem pedig elismerést mond a házasoknak. Ez egy nagyon nagy különbség. Annak, hogy pénzügyileg motiváljunk valakit arra, hogy összeházasodjon valaki mással, egyébként vannak morálisan megkérdőjelezhető vetületei, mindazonáltal, hogy nem kérdőjelezem meg, hogy pozitív célt szolgáló intézkedésekről vagy intézkedéscsomagról van szó, mert valóban több, elsősorban gyermekekkel kapcsolatos családtámogatás házassághoz kötött.

Az én javaslatom egy elismerésről szól, arról az elismerésről, hogy ugyanolyan teljesítményként kvázi ismerjük el, hogy valaki fenntartja a házasságát és sokszor a hétköznapiak során akár megküzd érte, mint amilyen elismeréseket, mondjuk, munkahelyeken osztanak ki bizonyos időszakokat követően. Tehát az, hogy motiválunk valakit a házasságra vagy a házasság intézményét elismerjük, két külön szemléletbeli kérdés, és ezért más az én javaslatom, mint amit önök eddig bevezettek. Ilyen típusú és ilyen filozófiájú hatályban lévő elismerés nincs jelen pillanatban Magyarországon a házasságra vonatkozóan. Köszönöm.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Szavazás következik. Kérdezem, ki az, aki támogatja a H/10345. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét. Kérem, kézfelemeléssel ezt jelezze! *(Nincs jelzés.)* Ki az, aki nem támogatta? *(Szavazás.)* 7.

Elnézést, van egy helyettesítésünk, amit még szavazás előtt lenne fontos bejelenteni. Tájékoztatom a tisztelt bizottságot, hogy dr. Pesti Imre alelnök urat Selmeczi Gabriella fogja helyettesíteni, és ez nyilván a szavazásra is érvényes, de én azt javaslom, hogy szavazzunk újra.

Tehát felteszem a kérdést, ki az, aki támogatja H/10345. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét. *(Nincs jelzés.)* Ilyen továbbra sincs. Ki az, aki nem támogatta? *(Szavazás.)* 8. Tartózkodás? *(Nincs jelzés.)* Tartózkodás nincs.

Megállapítom, hogy a bizottság 8 nem szavazattal nem vette tárgysorozatba az előttünk fekvő javaslatot. A napirendi pont tárgyalását lezárom, de megkérem Dúró Dóra képviselő asszonyt, hogy maradjon még, hiszen a következő napirendi pontot is nagy valószínűség szerint ő fogja kiegészíteni.

A várandósságukat krízishelyzetként megélő nők támogatásáról szóló H/11308. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

A várandósságukat krízishelyzetként megélő nők támogatásáról szóló H/11308. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről fogunk dönteni. Dúró Dóra képviselő asszony, öné a szó, parancsoljon.

Dúró Dóra szóbeli kiegészítése

DÚRÓ DÓRA (Mi Hazánk) előterjesztő: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Tudom jól, hogy az abortusz kérdése az egyik legélesebb vitákat

kiváltó ügy a magyar közéletben, és az erről vallott felfogásunk nagyon eltérő. De ha nem lennék naiv, akkor azt mondanám, hogy ennek a javaslatnak konszenzusosnak kellene lennie, ez a javaslat ugyanis nem érinti semmilyen módon senkinek a szabadságát, senkinek a döntését, mindössze azt célozza meg, hogy ha valaki úgy érzi, hogy neki segítségre van szüksége, akkor ehhez a segítséghez hozzájuthasson.

Azt célozza konkrétan a javaslat, hogy a várandóssági teszteken legyen kötelező legalább egy olyan, központilag meghatározott telefonszámot feltüntetni, amelyen a várandós nők korlátozás nélkül segítségért fordulhatnak. Tehát ha valaki úgy érzi, hogy az ő életében nehézséget okoz az, hogy ő várandós, akkor már az első pillanatban találjon egy segítséget, egy kapaszkodót, ami az ő életében, illetve a magzatgyermek életében akár meg is tudja menteni a gyermek életét. Nem kötelező ezt a telefonszámot felhívni, senkit nem korlátozunk semmiben, mindenki a saját döntése alapján határozhat, a törvények betartásával természetesen, nem szigorítunk semmit. Egyetlen dologról szól ez a javaslat, hogy segítsünk annak, akinek erre szüksége van már az első pillanatban is. Ehhez kérem az önök támogatását. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. A vitát megnyitom. Kérdezem, ki kíván hozzászólni. *(Jelzésre:)* Hornung Ágnes képviselő asszony, öné a szó.

Hozzászólás

HORNUNG ÁGNES (Fidesz): Köszönöm szépen. Köszönjük szépen a javaslatot, én azt gondolom, hogy egy nagyon-nagyon jó javaslat, és egy ilyen telefonszám, amely bármilyen helyzetben egy ijedt fiatal lánynak vagy érettebb hölgynek is segítséget tud nyújtani, mindenféleképpen támogatandó. Ha ennek a részleteiről a későbbiekben tudunk egyeztetni, azt megköszönjük, mert azért ez félre is mehet, de alapvetően az ötletet nagyon-nagyon jónak gondolom.

Ezzel együtt azt engedje meg a tisztelt bizottság is, hogy azért hadd mondjam el, hogy már jelenleg is létezik számos olyan segítség, amely a várandós édesanyákat és az édesanyákat segíti. Hadd kezdjem itt a védőnői szolgálattal. Akár anonim is, de lehet fordulni az egyébként hungarikumnak számító védőnői szolgálathoz és benne a védőnőkhöz, hogy bármilyen helyzetben segítsenek. Emellett vannak erre dedikált központok, család- és gyermekjóléti szolgálatok vagy gyermekjóléti központok, ahova az édesanyák segítségért fordulhatnak.

Van jelenleg egy olyan törvényalkotás, amely folyamatban van, amely az anonim szülést tenné lehetővé. Ez is egy lehetőség arra azoknak az édesanyáknak, akik a gyermeket nem szeretnék megtartani, de mégis életet adnak nekik. Ez a törvényjavaslat már az mellé születik meg, hogy vannak számos kórház mellett elhelyezett inkubátorok, ahova szintén a babát be lehet helyezni biztonságos körülmények között, és ezek nagyon-nagyon sok gyönyörű példát szolgáltatnak, hogy ezek a kisbabák nagyon szerető és boldog családba kerülnek bele, az édesanyák pedig teljes anonimitásban tudják otthagyni a gyermeküket.

Azok az édesanyák, akik meg bármikor bajba kerülnek, szintén a szociális ellátórendszeren keresztül is tudnak segítséget kérni. Ilyen például a családok átmeneti otthona vagy a gyermekvédő hívószám, amelyet tudnak az édesanyák hívni, illetve természetesen a nyílt, illetve a titkos örökbefogadás is egy olyan rendszer, amely mind-mind a válsághelyzetbe került nőket segíti. Itt is vannak egyébként a hölgyek mellett segítők, akik nemcsak a fizikai segítséget nyújtják meg a papírmunkát végzik el, hanem mentálisan is segítik az édesanyákat ezekben a helyzetekben. Ez a jelenlegi rendszer.

Minden olyan segítség, amely az édesanyáknak, várandós édesanyáknak segítséget nyújt, egy jó ötlet, ilyen az ön által előterjesztett ötlet is. Úgyhogy ennyit szeretnék elmondani. Köszönöm szépen a szót.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Több hozzászólási igény nem látok. A vitát lezárom, és megadom az előterjesztőnek, Dúró Dóra képviselő asszonynak a lehetőséget a vitában elhangzottakra való reagálásra. Képviselő asszony, öné a szó.

Dúró Dóra reagálása

DÚRÓ DÓRA (Mi Hazánk) előterjesztő: Köszönöm szépen. Köszönöm képviselő asszonynak a hozzászólását. Azért igyekeztem úgy megfogalmazni a javaslatot például, hogy milyen telefonszám kerül rá, mert egyébként ezt magam is egy kardinális kérdésnek tartom, és azt írtam csak bele, hogy a magzat megmentése érdekében, tehát olyan tanácsadást kapjon lehetőség szerint az édesanya, hogy nem azt mondják neki ezen a telefonszámon, hogy minél gyorsabban túl legyen egy esetleges abortuszon, hanem az a cél azért a jogszabályban meghatározott. De itt be lehet vonni civil szervezeteket, alapítványokat, intézeteket, akár egyházakat. Tehát igyekeztem ezt a mozgásteret a lehető legszélesebbre hagyni ebben a javaslatban.

Azok, amiket ön elmondott, támogató hálózatok, tehát a védőnői szolgálatok, illetve az inkubátorok, a családok átmeneti otthona, nagyrészt a védőnői szolgálat kivételével már akkor támogatják az édesanyát, ha ő amellettt döntött, hogy megtartja a gyermekét és életet ad neki, világra hozza. Hogy ezt követően mi lesz a gyermek sorsa, ebben nyújtanak segítséget. Nagyon sok édesanya esetében ugyanakkor az fontos, hogy az első pillanatban, amikor ő akár egyedül, egy fürdőszobába bezárkózva tudomást szerez arról, hogy egy gyermeket hordoz a szíve alatt, abban a pillanatban ő tud-e segítségért fordulni valakihez. Ez meghatározó lehet az egész várandósság, illetve a gyermek életére vonatkozóan. Ezért kérem azt, hogy támogassák ezt a javaslatot. Köszönöm.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Szavazás következik. Kérdezem, ki az, aki támogatja a H/11308. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét. Kérem, kézfelemeléssel ezt jelezze! *(Szavazás.)* 1 igen. Ki az, aki nem támogatta? *(Nincs jelzés.)* Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* 9.

Megállapítom, hogy a bizottság 1 igen szavazattal, nem szavazat nélkül, 9 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba az előttünk fekvő javaslatot. A napirendi pont tárgyalását lezárom. Képviselő asszonynak köszönöm a mai napi munkáját.

Javaslat Drogellenes Albizottság létrehozására

Utolsó előtti napirendi pontunk következik: javaslat Drogellenes Albizottság létrehozására. Ugye, ebben történt napirendipont-változás. Megkaptuk ezt írásban, azonban az ezzel kapcsolatos részletek nem voltak ebben kifejtve, így gondolom, ezt szóban fogják ismertetni a kormánypárti képviselők. Kérdezem, hogy ki kívánja ezt. *(Jelzésre:)* Hollik István képviselő úr, öné a szó, ön jelentkezett.

Hollik István szóbeli kiegészítése

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Ahogy azt az előző vitában is jeleztem, sajnos látható egy nagyon kártékony nemzetközi trend, és ennek a droggal kapcsolatos kártékony nemzetközi trendnek alapvetően két lába van. Az egyik

az leginkább egy politikai indíttatású: vannak olyan szervezetek, politikai pártok, amelyeknek az a meggyőződése, hogy bizonyos drogokat, bizonyos drogok használatát engedélyezni kell. Tehát van egy drogliberalizációs törekvés. Látjuk, hogy egyébként ez nemcsak Amerikában van így, hanem Európában is, például Németországban nemrég engedélyezték a marihuána használatát. Ez egy nagyon veszélyes út, tehát azt gondoljuk, hogy ezt is meg kell gátolni. Ezt a célt szolgálja egyébként az Alaptörvény, amelyben, immár tegnap meg is szavaztuk, tehát benne is szerepel, világossá tesszük, hogy Magyarországon ezeknek a kiskapuknak a kinyitására nem lesz lehetőség, merthogy a drog előállítása, terjesztése és használata is Magyarországon tilos.

Van azonban egy másik trend, ez pedig a dizájn drogok elterjedése, amely sajnos Európa több országában is komoly problémát okoz, így egyébként Magyarországon is. Ahogy jeleztem, ezek nagyon olcsó szerek, bizonytalan összetételűek, éppen ezért a hatásuk is teljesen bizonytalan, maguk a fogyasztók, akik ezeket a drogokat beszedik, sem tudják, hogy mit vesznek magukhoz. Tehát nem véletlenül hívjuk ezeket tényleg teljesen bizonytalan összetételű kotyvalékoknak és durva mérgeknek.

Ennek a visszaszorítása érdekében a kormány létrehozta a kábítószer-kereskedelem felszámolásáért felelős kormánybiztosságot, éppen a Népjóléti Bizottságban ülő Horváth László lett ennek a kormánybiztosa. De mi úgy gondoljuk, hogy ebből a munkából nekünk is ki kell vennünk a részünket. Egyrészt azért, mert az Országgyűlésnek magának is az a dolga, hogy ellenőrizze a kormány munkáját, illetve azt gondolom, hogy ebben a drog elleni küzdelemben nekünk is van feladatunk, azzal, hogy a kormánybiztos úr munkáját ellenőrizzük. Egy ilyen albizottság lehetőséget biztosít arra is, hogy mi magunk, országgyűlési képviselők, akik ennek az albizottságnak a munkájában részt vesznek, a kábítószer elleni küzdelemben részt vevő kormánybiztossal és a hatóságokkal is egyébként közvetlen párbeszédet tudjanak folytatni, és tudjuk egyébként ellenőrizni, adott esetben javaslatokat is megfogalmazni az ő munkájukhoz. Remélhetőleg ezzel is hozzájárulunk ahhoz, hogy minél hamarabb fel tudjuk számolni Magyarországon a drogkereskedelmi hálózatot és a drogelőállítási hálózatot. Ez a javaslatunk.

Mi azt a javaslatot tennénk, hogy ez egy öttagú albizottság legyen a Népjóléti Bizottságon belül. Ahogy egyébként ez ilyenkor lenni szokott, a parlamenti mandátumok eloszlásának arányában határoznánk meg a tagokat, tehát három kormánypárti, illetve két ellenzéki tagot javaslok. Azt javaslom, hogy kormánypárti részről legyen a Drogellenes Albizottság tagja dr. Pesti Imre képviselőtársam mint orvos, illetve Kovács Sándor alelnök úr, aki szociális területről érkezett, annak a szakértője, és jómagam lennék a Drogellenes Albizottság elnöke. És nyilvánvalóan mi nyitva hagyjuk annak a kérdését, hogy az ellenzék részéről ki kíván részt venni ebben a munkában. Úgyhogy azt is kérném - reménykedem benne, hogy önök részt kívánnak venni ebben a munkában -, hogy akkor az ellenzék maga javasoljon ebbe a drogellenes albizottságba tagokat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Ahogy ezt a mai bizottsági ülés kezdetén is említettem, én a magam részéről támogatom az albizottság létrehozását. Sőt, mi támogatjuk a DK részéről ennek az albizottságának a létrehozását. Én bízom benne, hogy ez nem egy ilyen papírmásé dolog lesz, hanem valóban érdemi munka tud majd zajlani itt, ahol, ahogy ön is mondta, akár a kormány ellenőrzése, illetve a különböző kormányzati lépések nyomon követése is az albizottságnak nemcsak feladata, hanem lehetősége is lesz.

Nyilvánvaló módon ezt a kérdést ki fogom nyitni az ellenzéki parlamenti bizottsági tagok között. Azt tudom mondani, és ebben már egyeztettem dr. Komáromi Zoltán alelnök úrral is, a DK részéről dr. Komáromi Zoltánt javasoljuk az albizottság egyik tagjának. Ő ezt el is fogadta. Tehát egy tag az, akinek a neve még még kérdéses, de természetesen ezt köröztetni fogjuk, és rövidesen tájékoztatjuk majd a kormánypárti képviselőtársaimat, hogy mi ebben a döntés. És természetesen a következő ülésen ezt hivatalossá is tudjuk majd tenni.

Én köszönöm szépen, és még egyszer mondom, támogatjuk, és nyilvánvaló módon fel is töltjük ezt a létszámot.

Kérdezem, hogy van-e valakinek még ehhez a napirendi ponthoz javaslata, hozzáfűznivalója. *(Jelzésre:)* Parancsoljon, képviselő asszony! Dr. Selmeczi Gabriella, öné a szó.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Egy tisztázandó kérdést hadd tegyek föl, hogy a mostani bizottsági ülésen megszavazhatjuk az albizottság létrejöttét, ugye?

ELNÖK: Természetesen megszavazzuk egy betöltetlen hellyel és azzal a kitéttel, hogy ezt a következő bizottsági ülésen tájékoztatásul, ugye...

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Jó, természetesen. Akkor kérjük szépen most a létrehozást.

ELNÖK: Én én is úgy gondoltam, hogy erről most szavazunk, hiszen ez napirendi pontunk.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Jó, köszönjük szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Kérdezem, van-e más javaslat, hozzászólás, hozzáfűznivaló. *(Nem érkezik jelzés.)* Nincs. Akkor a napirendi pont tárgyalását nyilván így lezárom. És akkor szavazunk is erről a kérdésről. Ki az, aki támogatja a Drogellenes Albizottság létrehozását? Illetve, ugye, már tudjuk a tagok névsorát is, ki az, aki támogatja a benne lévő tagok személyét? *(Szavazás.)* Ez egyhangúnak tűnik, de azért tegyünk egy ellenpróbát. Ki az, aki nem támogatta? *(Senki sem jelentkezik.)* Ki az, aki tartózkodott? *(Senki sem jelentkezik.)* Ilyen nincsen.

Akkor azzal a kitéttel, hogy a következő bizottsági ülésen még az egy függőben lévő tag tekintetében beszélni fogunk, lezárom a napirendi pont... *(A bizottság munkatársával konzultál.)* Akkor csak a tisztázás végett, mert én értettem félre: az elnök... *(Hollik István bólint)* ...Hollik István. Tagok: dr. Pesti Imre, Kovács Sándor. És az ellenzék részéről még egyet tudunk, ő dr. Komáromi Zoltán. Egy ellenzéki tag pedig a következő bizottsági ülésen véglegesedik. Köszönöm szépen. A napirendi pont tárgyalását ezzel véglegesen lezárom.

Egyebek

Az utolsó napirendi pontunk az egyebek. Kérdezem, hogy kíván-e valaki az egyebekben bármit is szólani. *(Nem érkezik jelzés.)* Nem, köszönöm szépen. Én annyit kívánok mondani, hogy nincsen előzetes tervünk a következő bizottsági ülésre, ahogy a feladataink tisztázódnak, és nyilván látjuk majd, hogy a parlamenti ülésrend is hogy adja ki, úgy értesítéssel leszünk majd a bizottság tagjai irányába.

Az ülés berekesztése

Köszönöm szépen mindenkinek a munkát. További szép napot és jó étvágyat kívánok!

(Az ülés befejezésének időpontja: 13 óra 49 perc)

Dr. Pesti Imre
a bizottság alelnöke

Varga Zoltán
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Podmaniczki Ildikó és Földi Erika